

HLUBOCKÝ

ČÍSLO 9 - ZÁŘÍ - CENA 15 Kč

ZPRÁVODAJ

TENISTA Z ROKU OSMAŠEDESÁT

4 Tenista Aleš Bůrka

10 Cestování po studentsku

12 Festival Voda moře oceány

13 Nový starosta sokola

22 Jak si adoptovat kříž

17 Baseball v Japonsku

Ti, co si myslí, že v srpnu zemřeli v Afgánistánu čeští žoldáci, kteří vyjeli za hranice naší země vydělávat velké peníze, ať dál nečtou.

Ti ostatní, ať už mají syna, manžela či kamaráda stejného věku, jako byli padlí, všichni ti, kterým ze smrti statečných mladých mužů v daleké cizině zatrnulo a pocítili smutek, ti, kteří si dovedou alespoň vzdáleně představit žal pozůstalých, ať nepropadnou beznaději nad současnými cynickými náladami v naší zemi. Ať nejsou sklíčení ze skutečnosti, že slyšet jsou také ti, co se na tragédii chtějí zviditelnit, nebo ti, za jejichž chování a řeč se stydíme. To oni obnažují svou nemravnost a špínu svých myšlenek a je to jejich ostuda, ne naše.

Charakter, hrdinství, schopnost oběti, láska a pravda nezmizí ze světa jen proto, že zrovna nejsou populární a leckomu se nehodí do krámu. Tak, jako se nepodařilo vymazat z povědomí národa úctu a vzpomínku na české letce v Británii, hrdinství obyčejných lidí při okupaci řízenou SSSR v osmašedesátém roku, Jana Palacha a další hrdiny naší historie, věřte, že nyní je mezi těmi lepšími a odvážnějšími z nás desátník Kamil Beneš. Už navždy zůstane v paměti našeho města jako hrdina, který šel nasadit život za svou zem. A také za Evropu, protože jsme její součástí.

Vyjadřovat se o něm mohou jen ti, kdo ho osobně znali, a od nich jsme slyšeli slova obdivu a úcty. Vyjadřovat se k situaci zahraničních misí mohou jen ti, kteří problematice rozumějí a nejsou vedeni laickými

emocemi či snahou o úmyslné zkreslování situace. Proto si přečtěte slova bývalého velitele českých speciálních jednotek z Íráku a Afgánistánu Lumíra Němce.

Možná je dobré si uvědomit, že i naše město, kde se tak dobře žije, a je zalito sluncem a bezstarostnou pohodou, může být dotknuto lidskou tragédií, která přesahuje osobní neštěstí jedné rodiny. Díky všem, kdo se s Kamilem přišli důstojně rozloučit, a kdo rodině vyjádřili upřímnou účast a soucit. Kéž by bylo víc těch, kteří se dokážou ve chvílích neštěstí a bolu chovat lidsky. Kéž by jich bylo víc a víc, a kéž by přibývalo i menších každodenních hrdinských činů v tom věčném boji dobra se zlem a s malostí lidského ducha.

Čest památce Kamila Beneše, který zemřel ve věku 28 let hrdinskou smrtí, a mnoho sil rodině, která ho oplakává.

Komentář ze 14. 8. 2018: Padlí vojáci a politické hyeny, autor Lumír Němec, bývalý velitel českých speciálních jednotek z Íráku a Afgánistánu, kráceno

...Začátkem srpna došlo v Afgánistánu k tragické události.

Sebevražedný útočník zabil tři české vojáky. Byli to rotný Martin Marcin, desátník Kamil Beneš a Patrik Štěpánek. Při nenadálém útoku během rutinní hlídky byli zraněni další tři vojáci – jeden Američan a dva Afghánci. Mnoho lidí včetně politiků okamžitě projevovalo soustrast rodinám padlých. Bohužel ve stejnou chvíli se zvedla i vlna negativních komentářů na adresu padlých vojáků a to nejen od veřejnosti, ale i od vedoucích představitelů některých politických stran. Konkrétně od předsedy SPD Tomio Okamury a od komunistů. Tito politici se projevíli jako absolutní hyeny, které se neštítí sbírat politické body ani na tragické smrti vojáků a bolesti pozůstalých.

Komunisté kritizují přísluhovačství americkým imperialistům a žádají naše vystoupení z NATO, což není nic nového. Bohužel poté co jim ANO a ČSSD umožnily tichou účast ve vládě, jejich sebevědomí roste a jejich hlasy jsou více slyšet.

Okamura na to šel tradičně přes sociální síť, kde formou jednoduchých holých vět, tak aby mu jeho příznivci rozuměli, kritizuje naše působení v Afghánistánu a také požaduje naše vystoupení z NATO a stažení našich vojáků zpět k ochraně našich hranic.

Oba dva tedy v podstatě říkají to samé a sází na populismus a neinformovanost. Jinak by museli svým obdivovatelům vysvětlit, že naše účast na zahraničních misích vyplývá z našeho členství v NATO. Je to součást

kolektivní obrany, na které stojí aliance jako taková. V době krizí jsou právě zahraniční mise tou kolektivní obranou, která se snaží řešit problémy tam, kde vznikají, a ne až dojdou na naše území. Naše armáda bude v tomto smyslu vždy expediční, protože obrana proti napadení nebude začínat na hranicích České republiky, ale na vnějších hranicích NATO a někdy i za nimi. Takže neúčast na zahraničních misích znamená neúčastnit se kolektivní obrany, což se vlastně rovná vystoupení z NATO a ztrátě garance obrany republiky v případě nebezpečí. Co si budeme povídat, Armáda ČR by při současném početním stavu ubránila možná okres.

Během své služby jsem se mnohokrát dostal do různých krizových situací. Situace, která pro mě byla nejvíce děsivá, se neodehrála v Afghánistánu nebo Íráku, ale u nás doma. V roce 2008 byl zabit útokem sebevražedného atentátníka příslušník SOG Milan Šterba a vážně zraněn Jiří Schams. Jakožto jejich nadřízený jsem musel sdělit rodinám tu nešťastnou zprávu. Nikdy v životě jsem necítil takovou bezmocnost jako ve chvíli, když jsem jim to musel oznámit. Viděl jsem, jak jsou zoufalí, ale nemohl jsem jim nijak pomoci. A přesně to samé zoufalství a šílenou bolest prožívají všichni pozůstalí po padlých vojácích. A do tohoto zoufalství rychle nastoupí politické hyeny a svými populistickými a tendenčními prohlášeními ještě přispívají sůl do ran pozůstalým.

Uvědomují si tito pánové, jak bolestivě zasáhnou pozůstalé jejich výroky o tom, že smrt těchto kluků byla zbytečná a že jsme měli z Afghánistánu vypadnout? Určitě uvědomují, ale je jim to jedno, protože udělají cokoli, aby získali volební hlasy. Jinak by nemohli vypouštět svoje politické bláboly i v takové chvíli...

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9 – září 2018. Ročník 49.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Poděkování

Milí spoluobčané, sousedé a příznivci kapely Globus,

Dne 29. června kapela Globus pořádala na hlubockém náměstí koncert jako Vzpomínku na našeho syna Kryštofa.

Na dobrovolném vstupném se celkem vybralo 9.711 Kč a 1 €.

Částku jsme doplnili do 10.000 Kč a celý obnos věnovali Kryštofovým jménem na účet Domácího hospicu sv. Veroniky v Českých Budějovicích.

Domácí hospic sv. Veroniky nabízí specializovaný typ péče pro nevyléčitelně

nemocné, jejíž cílem je, aby i těžce nemocný člen rodiny mohl žít i prožít závěr svého života doma mezi svými blízkými.

Děkujeme všem za podporu v pro nás nejtěžších chvílích.

Zejména pak patří velký dík panu Píšovi a členům kapely Globus, kteří byli pro Kryštofa druhou rodinou a nyní mezi sebe přijali i našeho druhého syna.

Díky! Zdeňka Kolodziejová

Senior taxi – možnost i pro hlubocké důchodce?

Svět se neustále mění a mezi nejvíce jasné trendy patří stárnutí populace a individualizace. Dlouhodobě používaná řešení přestávají fungovat a je nutné hledat nová řešení, která odpovídají současné situaci. Jedním z daných příkladů je hromadná doprava, kdy počet spojení pomalu klesá a i přes všechny možné dotace je situace s místní dopravou stále složitější.

Výsledkem integrovaného dopravního systému je realita, že do mnohých vesnic jezdí autobus dvakrát denně a o víkendu pro jistotu vůbec. Místní obyvatelé na danou nabídku přestávají reagovat a hromadné spojení autobusem, vlakem nebo městskou hromadnou dopravou používají jenom v nejnnutnějším případě. Rentabilita poskytovaných služeb se snižuje, což vede k dalšímu omezování dopravy, nebo dokonce ke stávkám řidičů, kteří svými nízkými platy již nechtějí tento systém dotovat. Mnozí naši spoluobčané se snaží řídit do velmi vysokého věku, kdy jsou nebezpeční sami sobě, ale i ostatním účastníkům silničního provozu.

Jaké najít řešení?

Možná, že již není tak vzdálená doba, kdy se budou automobily řídit samy a my je jenom přivoláme na konkrétní místo a určíme, kam pojedou. Technicky je již tento systém vytvořený, legislativně zatím nikoliv. Druhou možností je použití všech možných aplikací v mobilních telefonech jako je Uber nebo Liftago. Dané aplikace snižují cenu nabízených služeb, ale ne na

hodnotu přijatelnou pro české důchodce a hlavně zatím tyto služby působí ve velkých městech a nikoliv na jihočeském venkově.

Akceptovatelným řešením je použití systému senior taxi, který již funguje v téměř 70 městech a obcích v České republice. Služba je určena pro občany nad 65 let, nebo občany s hendikepem, kterým se špatně chodí. Ti si mohou objednat vůz, který je za mírný poplatek odveze k lékaři, na úřad nebo nákup. Systém senior taxi funguje ve větších městech, jako je Brno, Ostrava, ale i v menších jako je např. Kadaň. Nejbližší město, kde provozují senior taxi, jsou Prachovice.

Systém senior taxi je velmi variabilní a závisí na jednotlivých obcích, jak ho chtějí realizovat. Jedna z možností je domluva s místní taxislužbou, která během dne má většinou volnou kapacitu. Jinou alternativou je pořídit osobní auto do vlastnictví města a používat ho pro účel senior taxi.

Pokud jsem si zadal senior taxi do internetového vyhledávače, tak jsem zjistil jenom pozitivní reakce. V minulém roce byla bouřlivá diskuse o lince městské hromadné dopravy, která křižuje Hlubokou nad Vltavou. Nový provozovatel nechtěl uznat slevy poskytované původním provozovatelem. Město Hluboká však nemá možnost danou linku ovlivnit, protože zadavatelem integrovaného dopravního systému je Jihočeský kraj. Proč neumožnit našim seniorům nad 65 let z města Hluboká, i z okolních hlubockých vesnic systém senior taxi, který je již v mnoha městech tak úspěšný? Výhody jsou zcela jasné a je nutné jen najít způsob, jak senior taxi na Hluboké zrealizovat.

Aleš Raus ml.

Společenská kronika

**Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci září 2018 oslaví významná výročí**

Vlasta Hoďánková	Hluboká	93 let
Terezie Táchová	Hluboká	85 let
Marie Stejskalová	Hluboká	85 let

**V měsíci září oslaví 50 let společného života
„Zlatou svatbu“ manželé
Jiří a Marie Plojharovi
z Hluboké nad Vltavou**

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Štěpán Klestil	Hluboká
Tobiáš Trojan	Hluboká
Jiří Turek	Hluboká
Tereza Dvořáková	Hluboká
Tomáš Janecký	Hluboká
Lukáš Černý	Hluboká
Josef Šíma	Hluboká
Nina Dvořáková	Hluboká
Tadeáš Opelka	Hluboká

Opustili nás

Marta Sýkorová	Poněšice
Miroslav Suchý	Bavorovice
Stanislav Konopa	Hluboká

TENISTA Z ROKU OSMAŠEDESÁT

Pan Bůrka st. jen tak mimochodem položí na stůl tužku, na které se skví nápis Wimbledon. A není to žádná náhražka, tužka do jeho náprsní kapsy přicestovala opravdu z Wimbledonu. Vypadá jako zlatá, ale prý není. A na klíčkách zase visí elegantní přívěsek, rovněž wimbledonský. Takové výmluvné drobnosti samozřejmě potěší každého tenistu, ať žije kdekoli na světě. Třeba tenistu na Hluboké, zvlášť když má o místní tenis slušné zásluhy. Dlouholetý šéftrenér a vedoucí oddílu tenisu, svého času taky šéf místní TJ.

Na Hluboké se jména tenistů, kteří šířili slávu českého tenisu i ve světě, potkala ve sportovním areálu u Podskalské louky: Martin Damm, Milan Vopička, a také Aleš Bůrka. Začínal na hlubockých kurtech jako pětiletý a letos v srpnu si k té pětce přidal nulu. Narodil se totiž 29. srpna roku 1968.

O Alešovi si povídáme s jeho tátou a trenérem v jedné osobě, Miloslavem Bůrkou.

Byl jste někdy ve Wimbledonu?

Já jsem tam nebyl, ale moje žena ano. Má příbuzné v Londýně. Nejel jsem s ní, protože já bych měl určitě touhu být tam při jisté tenisové příležitosti, a to je hrozně drahé. Tisíce fanoušků žene touha vidět tenis ve Wimbledonu a vydrží kvůli tomu čekat hodiny na prodej lístku. Na všechny se nedostane. Lístek přijde tak na 80 tisíc korun a pozor, prodávají se jenom v páru. Tam jeden lístek nekoupíte... Proč? Prostě proto. A tak Wimbledon je příběh, který se mi do konce života nesplní. Mohl bych tam být při nějaké jiné příležitosti, hrají se tam i jiné turnaje, samozřejmě, ale... A tak bych aspoň příští rok rád zkusil shlédnout turnaj v Monte Carlu. Tam se také sjedou tenisové špičky a je to nepoměrně lacinější. Takže tam bych se neostýchal...

Jsou sporty, které byly a jsou vlajkovou lodí světových sportů, i těch českých. Hry podobné tenisu se do našich zemí dostaly asi v polovině 17. století, pravděpodobně z Německa. Svědčí o tom Míčovna na Pražském Hradě a vývěsní štít na jednom domě v Jilské ulici se zkříženými raketami a několika míčky. Novodobá historie začíná kolem 70. let 19. století, kdy se v tehdejším rakousko-uherském tisku objevují první zmínky o hře, především prý v lázeňském tisku. Tenis, fotbal, hokej, to jsou sporty, které náš národ provozuje už velmi dlouho a rád.

Tenis měl být v socialistické době potlačen, byl onálepkován jako buržoazní sport. Ale naštěstí v té době fantastická éra Jana Kodeše, úspěšného hráče známého v celém světě, který byl pak i prezidentem tenisového svazu, pomohla tomu, že jeho zásluhou pak Štrougal víceméně nad českým tenisem držel ruku...

Za první republiky každé dítě hrálo tenis, a u nás na Hluboké má krásnou

Schwarzenberskou a pak městskou tradici, ale později nám málem rozorali tenisové dvorce a udělali z nich další fotbalové hřiště. Naštěstí pánové Hovorka a Mallát se zasadili o to, aby tenis na Hluboké zůstal... Ale moc nechybělo a bylo po všem.

Zkrátka jedinci můžou sehrát historické velké životní role, za které jsou jim následovníci vděční.

Váš syn má zajímavé datum narození! Narodil se sedm dnů po obsazení naší země sovětskými vojáky. Byl srpen 68...!

Však taky moje tehdejší žena jen tak tak prokličkovala do porodnice mezi tanky na silnici. Ale naštěstí neporodila v sanitce, vydržela až do špitálu.

Když jste v porodnici viděl svého prvorozeného syna, řekl jste si, tak, a z tebe udělám tenistu?

Kdepak. Nic jsem si neřekl. Ale když mu byly tři čtyři roky, a chodil se mnou na tenis, protože já na kurtech na Hluboké byl pořád, tak jsme si začali kopat míčkem a zkoušel jsem, jak je pohyblivý. A taky jsem ho trochu zkoušel i na muziku, jak je muzikální. V muzice to neklaplo, on má naprostý hudební hluch. To jsou geny po mém tátovi, který byl na tom stejně. Ale co se týče tenisu, nějaké svoje geny jsem propašoval. Takže když se mnou od útlého mládí chodil na tenis a byl tam vlastně denně, samozřejmě jsem dostal chuť z něj tenistu vychovat. Protože byl takový hodný, poslušný, něžný a křehký dítě – tak moc, až mi to vadilo – měl jsem pořád pocit, že z něj musím vychovat chlapa. Šel jsem na to hloupě, bez znalosti psychologie, prostě pitomej mladej otec. Takže jsem ho hnal do extrému, a možná jsem tím i náš vztah trochu kazil. Ale u mých dalších tenisových svěřenců už se to nestalo. Na vlastním dítěti jsem si vyzkoušel, že geny se změnit nedají, dají se jenom formovat.

Aleš naštěstí nebyl proti, a začal hrát. A dobře.

Od svých pěti let měl registrační průkaz sportovce, vystavený 20. 5. 1973. V průkazce jsou zaznamenány lékařské prohlídky, výkonnostní třídy, jaké v průběhu let dostával, povolený střídavý start pro dorost a dospělé, když byl postaršen, aby mohl hrát od roku 1984, tedy od 16 let, za dospělé. Ta první průkazka mu platila až do roku 1988, tedy 15 let a bylo roztomilé, jak tam měl pořád tu dětskou fotku.

Takže jste byl tenisový táta. Jak to funguje ve vztahu trenér táta a hráč syn? A jak dlouho?

Jak to funguje? Blbě. Beze mě byl vlastně jen ve škole, pak trávil veškerý čas pořád se mnou. A to je špatný. To nikomu nepřeju, protože se ten vztah nakonec musí naplnit a přetéct. Určitě to není ideální. Přesto jsme spolu strávili

15 let let. Trénoval jsem ho, dokud neodešel na vojnu.

Dovolit si zaplatit trenéra, na to jsem peníze neměl, ještě můj táta nám něco přidával, když jsme jezdili po turnajích. Už tehdy to nebylo levné. A navíc celá rodina musela fungovat podle tenisu, tak jako ve všech rodinách, kde někdo hrál vrcholový sport. Já si vyčerpal dovolenou na turnaje a auto jezdilo hlavně na tenisové akce. Takže manželky sportovně laděných manželů a děti jezdily na dovolené spolu a samy, to jinak nešlo.

Přišla chvíle, kdy to syn nějak ocenil?

Velká gesta mezi mužskými moc nefungují. O tom se nemluví. Pro něj jako malýho kluka to byla obrovská řehole. Přišel ze školy, šel na kurt, trénoval hodinu, pak pauza a trénoval další dvě hodiny. A pak si chtěl jít zahrát fotbal a tak na nás už starej Hájek křičel přes plot: *Už ho pusť, já ho potřebuju.*

Začalo to jako výkonnostní sport a přešlo ve sport vrcholový. Jde o to, že pokud se věnujete vrcholově jednomu vlastnímu dítěti, už se nestihnete věnovat druhému dítěti. Ani na vnoučata už jsem neměl tu energii, protože vrcholový sport je opravdu náročný.

Hodně dlouho byl takovej malej špaček, na všech fotkách z turnajů byl Aleš tradičně mezi stejně starými dětmi vždycky nejmenší. Dorostl nakonec úctyhodně, má dva metry výšky. Raketu unesl i jako malý hubený kluk, i později, když byl samá ruka samá noha. A ano, musel být namakaný. Byl desetiletý a hrál už s dětmi 12-13 letými. V roce 1978 už byl čtvrtý, pak 8. – 12. v republice. Na fotkách z dob dorosteneckých byl v republice, tehdy ještě československé, v první dvacítkě, i tady byl ještě nejmenší. Prostě byl o půl metru menší než soupeř, ale vybojoval to. Tady na fotce je v Praze, dostává metál v době, kdy hrál za budějovický Koh-i-noor. V roce 1979 v celostátním žebříčku jako mladší žák byl 24. V roce 1980 už si vybojoval start v národním finále soutěže *Hledáme nového Kodeše a Sukovou...*, ve stejném roce už byl v celostátním žebříčku 17 -18.

Jak nesl marné prohry?

Jak? Musel. Nikdy to nejsou marné prohry. Buď sportovce prohra nabudí, nebo ne. Když ho nenabudí, tak je to špatné. Musí si říct: Příště mu to nandám já. Tenista si musí se soupeřem poradit. Tady na další fotce je Ivana, dnes Divišová, hrála levačkou. Pro spoluhráče je to nepříjemné, ale důležité. Proto jsem Alešovi už jako malému v létě vyhledával mezi rekreačními hráči leváky, aby to s nimi uhrál. Aby někdy příště nebyl překvapený. Jeden z místních, kteří byli ochotní si s malým klukem zahrát, býval Tonda Bártů, neohrnoval nos a chodil s ním hrát.

V tenisu to tak je, nemůžete si vybírat, jestli hrát s levorukým, pravorukým nebo

A black and white photograph of a group of eleven people, including men, women, and children, posing on a tennis court. They are dressed in casual summer attire like polo shirts and shorts. A tennis racket is visible in the foreground.

Handwritten: Pouziti Hrdina Krasa dle dlepsi 1984

Ovčovní sportovce **TORIS**

Kč: **20738**

Očim: **Československá**

Č. P. 20738

Registrační průkaz sportovce

Číslo 20738

Handwritten: 20738

Handwritten: 20738

Ročník	Číslo	Číslo	Číslo	Číslo	Číslo	Číslo
1978	12	12	12	12	12	12
1979	12	12	12	12	12	12
1980	12	12	12	12	12	12
1981	12	12	12	12	12	12
1982	12	12	12	12	12	12
1983	12	12	12	12	12	12
1984	12	12	12	12	12	12
1985	12	12	12	12	12	12
1986	12	12	12	12	12	12
1987	12	12	12	12	12	12
1988	12	12	12	12	12	12
1989	12	12	12	12	12	12
1990	12	12	12	12	12	12
1991	12	12	12	12	12	12
1992	12	12	12	12	12	12
1993	12	12	12	12	12	12
1994	12	12	12	12	12	12
1995	12	12	12	12	12	12
1996	12	12	12	12	12	12
1997	12	12	12	12	12	12
1998	12	12	12	12	12	12
1999	12	12	12	12	12	12
2000	12	12	12	12	12	12
2001	12	12	12	12	12	12
2002	12	12	12	12	12	12
2003	12	12	12	12	12	12
2004	12	12	12	12	12	12
2005	12	12	12	12	12	12
2006	12	12	12	12	12	12
2007	12	12	12	12	12	12
2008	12	12	12	12	12	12
2009	12	12	12	12	12	12
2010	12	12	12	12	12	12
2011	12	12	12	12	12	12
2012	12	12	12	12	12	12
2013	12	12	12	12	12	12
2014	12	12	12	12	12	12
2015	12	12	12	12	12	12
2016	12	12	12	12	12	12
2017	12	12	12	12	12	12
2018	12	12	12	12	12	12
2019	12	12	12	12	12	12
2020	12	12	12	12	12	12
2021	12	12	12	12	12	12
2022	12	12	12	12	12	12
2023	12	12	12	12	12	12
2024	12	12	12	12	12	12
2025	12	12	12	12	12	12
2026	12	12	12	12	12	12
2027	12	12	12	12	12	12
2028	12	12	12	12	12	12
2029	12	12	12	12	12	12
2030	12	12	12	12	12	12

Číslo 20738

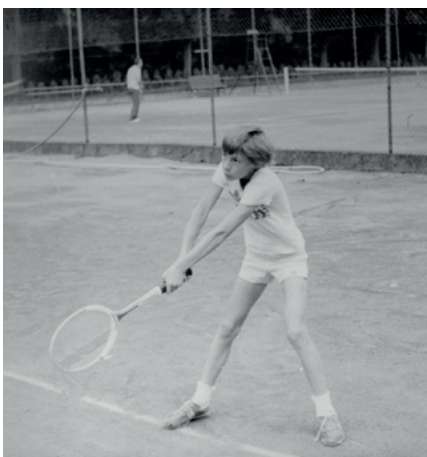
Handwritten: 20738

Registrační průkaz sportovce

Číslo 20738

Handwritten: 20738

A black and white photograph of four men standing outdoors. From left to right: an older man with glasses wearing a light-colored suit jacket; a man with glasses wearing a dark suit and tie; a man wearing a light-colored V-neck sweater over a dark collared shirt and light-colored trousers; and a man wearing a light-colored V-neck sweater and dark trousers. They are standing in front of a chain-link fence and a building with a corrugated metal roof. The man in the dark suit has his hands behind his back.

Tenisová liga na Hluboké — zleva: M. Búrka, E. Chamrová, H. Kotrbáčková, R. Martinů, R. Kotroušová, A. Búrka, M. Stecher, dole: J. Maxa, zrazdu stojí: M. Krbílek a M. Martinů Foto: Petr Vitoň

obourukým tenistou. Prostě s ním hraješ a učíš se tím.

Malý Aleš začal Hlubokou reprezentovat, v deseti letech už s přehledem vyhrával a vyhrává dodnes, tedy už čtyřicet let...

Aleš reprezentoval Jihočeský kraj, a aby to dělat mohl, přestupoval vždy ke klubu, kde se liga hrála. Většinou to bylo za Koh-i-noor v Budějovicích, hrál za Spartak Písek i na vojně v Uherském Hradišti. Protože ligové kvality jsme tady na Hluboké dlouhodobě zdaleka dosáhnout nemohli. Nicméně, v roce 1991 se na Hluboké tenisová II. liga skutečně hrála, takže v době, kdy jsme na Hluboké ligu hráli, Hlubokou asi 3 x reprezentoval.

Bylo to hezké zažít... Když jsme přijeli na pražskou Štvanici, tak mě chodili nenápadně okukovat, co je to za starýho pitomce, který to vede, když se ve čtyřtisícovém městečku může hrát liga. Takže jsme byli chvíli populární. Hluboční kluci hráli tehdy dobře, byli to jeho současníci – a v záznamech hlubocké tenisové kroniky se skutečně pyšníme doklady o době, kdy se na Hluboké hrála tenisová kvalita.

Hlubocká tenisová parta se do ligy párkrát vrátila, má za sebou úctyhodné časy a také dnes se tenisu daří. Někdy se rozhodně o slavných tenisových začátcích – i dalších úspěšných časech – musíme ve Zpravodaji zmínit. V tenisové kronice je materiálu dost. Hluboká měla štěstí na dobré lidi, kteří se tenisu věnovali a v dobách slabších ho zachránili před zánikem. Jak je všeobecně známo, zvláště v cizině jsou čeští tenisté považováni za jedny z nejlepších trenérů a jsou velmi žádaní. Touto cestou se už jako dospělý tenista vydal i Aleš Bůrka.

Vystudoval střední školu elektrotechnickou na Hluboké, maturoval v roce 1987 a pracoval pro Chiranu České Budějovice, dělal technika na ARO v nemocnici. V tom se rovněž potatil, protože Miloslav Bůrka pracoval v Chiraně dlouhých 31 let 61 dní.

Aleš si odkroutil vojnu v Uherském Hradišti, a už v roce 1992 odešel do Německa. V městečku Neuschenau hrál a trénoval. Od roku 1993-2014 pak ve starobylém městečku Vilshofen u Pasova působil jako hráč i trenér a tam se také vrátil jako hráč před rokem. Mezitím si odskočil do Regensburgu, kde se hrála liga nad 40 let. Odehrál finále Německa v Berlíně, jeho spoluhráčem byl třeba David Prinosil, člen německého týmu Davis cupu a soupeři Markus Eriksson, Andrej Čerkasov a další bývalí davis-cupoví tenisté.

Za svou kariéru se stal Aleš v Německu pětinasobným mistrem Bavorska. Ve svých 40 letech získal titul přeborníka Jihočeského kraje, když se utkal s nejlepšími hráči jižních Čech ve dvouhře a čtyřhře mužů a zajistil si tak postup na MČR. V současné době trénuje na Hluboké dospělé a mládež, trenérskou licenci získal v roce

2006. Hledání talentů je čím dál těžší. Dnešní děti řeholi vrcholového sportu nejsou ochotné zvládat, nadšení ubývá, protože je to velká dřina a jiných zájmů je hodně.

Co na takovou pěknou tenisovou kariéru říká otec, který přiznává, že byl na syna ve sportu hodně přísný?

Aleš v Německu po celé ty roky denně trénoval klienty, pak trénoval sám sebe, jezdil po turnajích, domů na Hlubokou se vracel spíš míň než víc. Což pro rodinu není ideální stav. Ví, o čem to je, být trenérem. Takže bych mu rád popřál, aby hlavně jako trenér vydržel a vyrobil ještě pár šikovných tenisových nadějí. Není to jednoduché. Ostatní trenéři, fotbaloví, hokejoví, stojí za čarou nebo mantinelem, drží stopky, pískají a hulákají na své svěřence. Ale tenisový trenér musí každou hodinu na kurtu vlastním tělem oddřít.

Počkejte!? Trenér že hraje se svým svěřencem tenis?

Ano. Celé hodiny!

Tak to jsem netušila. Já myslela, že jen kouká, jak si nadějný tenista pinká s někým jiným.

To kouká. Při turnajích. Ale jinak je to při tréninku on, kdo také maká. Šest hodin denně. A je jedno jestli hraje s dítětem, mládežníkem, dospělým, je s ním na kurtu a hrou se učí a trénují. Ani náhodou nesedíte v koutku, to můžou ti ostatní, pokřikovat u lajny a dívat se na hru z dálky. Tenisový trenér je trvale aktivní protihráč.

Proto musí být trenér dost dobrý. Musí se svým svěřencem dřít úder, vysvětlovat, tlouct mu do hlavy význam a praxi dvou kouzelných slovíček, která se týkají tenisových úderů: anticipační (předvídání) a percepční (percepce = cit). A pak pilovat reakční schopnosti a dokonalé načasování (timing) úderu. To všechno rozvinete jen častým tréninkem, aby se mechanika pohybu hráči správně zafixovala do podvědomí těla i mozku.

Musí být trenér taky špičkový hráč?

Nemusí. Slušný trenér nemusí být ani závodní hráč, ale musí být poctivý a nastudovat si to. My tehdy za socialismu moc materiálů k trénování neměli, sháněli jsme to všemožně i z ciziny. Jediný odborník na slovo vzatý tehdy byl profesor Šafařík.

Jak se shánělo za socialismu kvalitní vybavení? Dobrá tenisová raketa, boty?

Těžko. Pragoimport dole na Václaváku – tam měli i lyžařské a jiné sportovní věci. Bylo třeba se okamžitě seznámit s děvčaty z prodejny, uplatit je, a pro zboží se muselo chodit dolů do skladu, holky to zabalily... a pak nenápadně odejít z obchodu. Samozřejmě, že kvalita vybavení hraje také svoji velkou roli. Nicméně

já mu sehnal ty nejlepší věci, a Aleš je nechtěl používat, protože je neměl nikdo jiný. On chtěl hrát v botách jako všichni, což bylo špatně, protože dneska z toho má zničené kotníky. Když jsem na něj dostal svetr a šortky značky Fila, to byl zázrak. Třeba belgické rakety Donnay jsem sehnal přes Milana Orłowského a Josefa Dvořáčka. Oba byli špičkoví hráči českého stolního tenisu. Hráli dobře i tenis, a když jezdili soutěžit ven, mohli něco nakoupit. Byli to kamarádi, přivezli.

Dneska si na webu můžete vybírat značku rakety podle svého oblíbeného špičkového tenisty, který s ní hraje.

Co obnáší trénink začínajícího tenisty. Pinkání tenisákem o zeď?

O zeď vůbec ne! Když jsem dělal u profesora Šafaříka před mnoha lety trenérskou licenci, moje závěrečná práce byla: *Odrážová stěna jako tréninkový prostředek pro všechny věkové kategorie*. A první věta, která tam musela být napsána, byla, že tréninková stěna není pro začátečníky. Je to tréninkový prostředek pouze pro pokročilé.

Pro malé dítě špatně. Tam už musí mít tenista jistý cit a odhad, umět na tu stěnu hrát, aby se mu to odráželo tak, jak potřebuje. A to malé dítě neumí. Takže stěna ne.

Čím se začíná? Nejdřív si hrát na kurtu, kutálet si míček bez rakety, chytat levou, pravou rukou, oběma, doběhni pro míček, odraž ho od země, ať doletí až ke mně. Hravé nesmysly a jenom krátkodobě, intervaly pro dítě po čtvrt hodinách, některé vydrží dvě, některé jen jednu. A přitom zjišťujete vrozené dovednosti a příští lekci se pokračuje. Technika je základ. Základní úder podání, forhend, bekhend, volej, halfvolej, smeč... Samozřejmě mohou vzniknout zlovyky, ne všichni trenéři učí základy správně. Každý jedinec je naprosto jiný a s každým se musí trochu jinak.

Aleš teď trénuje všechny kategorie. Od malých dětí po dospěláky, teď třeba dceru Václava Prospala, vrátili se z Ameriky. Během školního roku trénuje dceru sestry Martiny Navrátilové, bydlí v Praze, ale studuje tady mezinárodní gymnázium. Chodí k němu i dost místních. Jestli má pedagogický trenérský talent po mně? No, je o dost klidnější trenér, než jsem byl já. Já jsem byl možná o něco víc vzrušivý, ale hlavně jsem byl větší pedant, trval jsem na svých zásadách a vyžadoval je. A přes to nejel vlak. Aleš – myslím si, víc uvažuje.

K čemu potřebuje tenista hlavu?

Tenis není jen o pinkání. Když k němu nefunguje hlava, nefunguje ani hra. Je to o strategii. Přirozená inteligence daná k příslušnému sportu. Pokud tam není, nedá se naučit. Samozřejmě trénink hraje také obrovskou roli. Pokud mluvíme o technice: tenis je drill. Nekonečné opakování jednotlivých úderů, až

to tam zůstane zafixováno a funguje to samo a pak už můžete přemýšlet, co s tím míčkem budete na kurtu dělat a co za nepříjemnosti vám dělá soupeř. Jediný úder, který neovlivňuje soupeř, je podání, servis. Všechny ostatní údery hrajete podle toho, co vám soupeř dovolí nebo co si dopředu připravíte.

Řekli jsme si ta cizí slovíčka, které dělají tenis, timing jako plynulost hry – časování a anticipace – předvídavost. Když dobře předvídáte, budete dobře reagovat a tím pádem můžete vyhrát. Protože když se díváte na špičkové hráče, máte pocit, že to ani není souboj, ale že si jen spokojeně pohrávají, lítá jim to krásně plynule, samo, sem tam, tam a sem. To je ta dokonalost.

Nám laikům připadá, že sportovci jsou dokonalí a že ten trenér je tam tak nějak navíc. Přitom bez trenéra by asi vrcholový, byť geniální sportovec, nedosáhl ničeho.

Trenér musí přinést všechno, co sportovec potřebuje a každému individuálně. Nemůžete učit pět lidí stejně podle jedné šablony. V tenisu jistě ne.

Trenér by měl se sportovcem prožít celý jeho sportovní život?

Tak úplně to neplatí, protože bývá obvyklá specializace. Jsou trenéři, kteří vedou malé tenisty, například do deseti let. Pak mají svůj limit a ví, že další trenér umí posunout dítě zase až mezi dorostence. Slušní trenéři si takhle děti předávají.

Kolik dětí kromě vlastního syna jste jako trenér vyslal na tenisovou dráhu?

Já vyrobil naprosto jasně devět závodních hráčů, kteří potom hráli v zahraničí, a hráli dobře. To byla špička mých nejlepších, kteří to dotáhli nejdál. Mohla to být hezká kulatá desítka, ale nebyla. I tak jsem spokojený.

Co sport jako je tenis člověku dá?

Po fyzické stránce je to dobrý sport, i když fyzickou musíte doplňovat i jinak, navíc můžete hrát od dětství do velmi vysokého věku, kdy už to není o nějakých rychlých reakcích, ale zkušenost se také počítá. Já viděl hrát starou paní Navrátilovou, maminku Martiny Navrátilové, a byla to krása. Takže sport na celý život, včetně sportovních kamarádů. V době, kdy děti vyrůstají, jim tenis dá hezký vztah mezi holčičkami a kluky, od mala se musí tolerovat, doplňovat a společně bojovat.

Musí to být dobrý pygmalionský pocit, vtisknout svému synovi lásku ke sportu, který máte sám rád.

Jako tátu mě to hřeje. Já tenisem žil, a věnoval jsem se mu hodně. Aleš jsem začal trénovat poměrně brzy, bylo mi asi 27 let. Všechny jeho úspěchy i krize jsem s ním pochopitelně

prožíval, a těší mě, že dodnes má schované desky na své tenisové doklady, které si pomaloval jako malej kluk, a popsal jmény Lendl, Kodeš, Mandlíková, Navrátilová, Borg, Connors, McEnroe...

Závodně hraje dodnes, za Hlubokou hraje divizi, v Německu hraje ligu a ve svých skoro 50 letech závodil s 19 -20 letými kluky v Německu. A vyhrával. Pouštěl krev, chudák, ale dal to, byl jsem se na něj podívat.

Celým jeho životem jde vrcholový tenis, Aleš zůstává celá léta úspěšným jihočeským tenistou, a tak už si myslím, že v jeho čerstvých

padesáti letech, kdy už se věnuje hlavně tréninku mládeže, nastal opravdu čas, abych ho pochválil. A přeju mu, aby se mu vyhýbala zranění a dar gentlemanského sportu si užíval dál.

A taky si myslím, že už by ho Michal Macháček, který má v hospodě tabuli cti hlubockých sportovců, už klidně mohl vyzvat, aby se mu na tu tabuli také podepsal. Myslím, že by si to zasloužil, víc už pro tenis udělat nemůže.

Češi v Mezinárodní tenisové síni slávy:

Karel Koželuh
Jaroslav Drobný
Jan Kodeš
Ivan Lendl

Češky v Mezinárodní tenisové síni slávy:

Martina Navrátilová
Hana Mandlíková
Jana Novotná

The Championships, Wimbledon nebo pouze Wimbledon, je nejstarší a nejslavnější tenisový turnaj na světě. Představuje třetí ze čtyř událostí nejvyšší kategorie – Grand Slamu, každoročně hranou na přelomu června a července v jihozápadní londýnské části Wimbledon.

Úvodní ročník se na travnatých dvorcích All England Clubu uskutečnil v roce 1877. Od sezóny 1995 je tráva stříhána na výšku 8 milimetrů a pro svou odolnost je od roku 2001 používán 100% víceletý jílek vytrvalý. Největší z celkového počtu 40 kurtů, z nichž 18 je určeno pro grandslam, se nazývá jednoduše centrální dvorec. Ten má od sezóny 2009 zatahovací střechu pro případ deště v typicky proměnlivém jihoanglickém počasí.

Důležitou roli ve Wimbledonu hraje tradice a historie. Šatny jsou původní dřevěné. Areál, včetně dvorců, neobsahuje žádné reklamní plochy a tenisté musí hrát v předepsaném oblečení, které je bílé. Preference bílého oblečení pro tenisty byla zavedena v roce 1963 a pravidlo zcela bílého stejnozkrje platí od roku 1995. Typické je podávání jahod se šlehačkou (se spotřebou cca 28 tun na ročník) a šampaňského. V neděli předělující první a druhý týden se tradičně nehraje. Patronát nad grandslamem drží britská královská rodina. Patronkou klubu je vévodkyně Catherine a jeho prezidentem od roku 1969 vévoda z Kentu, jmenovitě Jeho královská výsost Princ Edward. Ten spolu s chotí předává ceny vítězům.

Program zahrnuje soutěže mužské i ženské dvouhry, mužskou, ženskou a smíšenou čtyřhru, soutěže juniorů, legend a vozíčkářů. Od roku 1887 získává vítěz mužské dvouhry pozlacený stříbrný pohár, který nahradil původní trofej „Field Cup“ (1877–1883), respektive později tři roky udělovaný „Challenge Cup“ (1884–1886). Ženská šampionka přebírá od roku 1886 stříbrnou „mísu Venus Rosewater“ zdobenou mytologickými výjevy.

TRADIČNÍ MĚSTSKÉ SLAVNOSTI VÍNA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

15.9.2018

Náměstí Hluboká nad Vltavou

- 13:00 VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ 2. SZUŠ České Budějovice
- 13:25 ZAHÁJENÍ SLAVNOSTÍ starostou města Hluboká nad Vltavou T. Jirsou
- 13:30 **MOONDANCE ORCHESTR M.KUMŽÁKA**
orchestr Star dance v plné sestavě!
DASHA, NAĎA WEPEŘOVÁ, DUŠAN KOLÁR, MICHAL CERMÁN
- 15:15 MAŽORETKY TSAIRAI z.s.
- 15:45 KAPELA BONSAI č.3 - folková skupina z Č.Budějovic
- 17:00 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- Degustace vín - Hotel Záviš z Falkenštejna
- Trh na náměstí
- Prodej burčáku
- Charitativní knižní bazar
- 18:15 - 19:30 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE - Hotel Záviš z Falkenštejna

www.hluboka.cz | www.cvc-poskolak.cz

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ
PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK

Foto: archiv školy

Cestování po studentsku

Cestování samozřejmě nejvíc patří k létu a prázdninám. Ale od těch dob, kdy jsme přestali v české kotlině budovat socialismus a hranice naší země se konečně svobodně otevřely pro všechny, užíváme si cest do světa plnými doušky a po celý rok. Studenti vysokých a středních škol využívají už přes třicet let možnost vycestovat do zahraničí se studentskými programem Erasmus, nyní pod hlavičkou Erasmus+, ať už na kratší či delší pobyty spojené se studiem či s krátkodobými programy. Samozřejmě v kurzu jsou hlavně země, které lákají nejvíc: Amerika, Anglie, země západní Evropy, severské země. Někdy se ovšem objeví nabídka, nad kterou například rodiče studentů, či sami studenti, zaváhají: Makedonie...? Není to nebezpečné? Na to jsme se zeptali dvou Hlubočáků – studenta Václava Nováka, který právě vstupuje do třídy 3 A nového školního roku a jeho učitelky PaedDr. Marcely Radové. Makedonii poznávali spolu s dalšími studenty Gymnázia Česká v Českých Budějovicích. Projekt, který získal grant Erasmus+, nesl název „Unpick Your History, Weave Your Future“. Jak je z názvu patrné, byl zaměřen na poznávání historie a budoucnosti textilního průmyslu. A tak není divu, že partneři byly právě školy ze Španělska – Chambré (Galicie), Itálie – Jesi a Makedonie – Prilep, bývalé textilní mocnosti.

Na cestu do Makedonie jste se vydali s mezinárodní skupinou studentů středních škol. Kolik vás bylo?

Účastníky byla Itálie, Španělsko, Česká republika a Makedonie, kde jsme byli hosty. Recipročně v letošním dubnu přiletěli studenti z Makedonie spolu s ostatními na mobilitu k nám do Čech. Od nás vycestovalo v rámci projektu celkem 19

studentů, z nichž 6 spolu se 2 pedagogy právě do Makedonie. Musím říci, že Makedonie nebyla tím největším lákadlem, děti byly trochu rozpačité a rodiče měli své obavy pramenící ze současné situace v Evropě. Makedonie má pověst země s otazníkem, dle informací z tisku byla tou dobou vnímána jako tranzitní země pro migranty... dokládá Marcela Radová.

Vášek potvrzuje, že podobně smýšlel i on, co že tam vlastně bude k vidění, co tam budou dělat... Předpoklad, že ho asi nečeká příliš atraktivní výlet, nakonec vystřídalo množství příjemných zážitků z poznávání krásné země a zajímavých lidí.

Václav: Na druhou stranu, chudoba tam vidět v určitém měřítku opravdu je, třeba je tam spousta toulavých psů... Místní učiliště v městečku, kde jsme bydleli, vypadalo svým vybavením a technickým stavem jako by bylo posunuté o pár desítek let zpátky proti dnešnímu evropskému průměru. Ale třeba místní gymnázium vypadalo o mnoho líp. Rozdíly v technickém vybavení, fyzický stav budov a podobně, rozdíl mezi námi a místními je ale vidět na každém kroku.

V domácnostech rozdíl nebyl tak markantně znatelný, bydleli jsme v rodinách studentů, já u Antonia. Samozřejmě že člověk vnímá jinou kulturu a jiný styl života. U nich je zvykem žít ve vícegenerační rodině, babička, dědeček, rodiče a děti. Bydleli jsme v rodinném domě, rodina chovala i nějaká domácí zvířata. Byli jsme tam v chladnějším období roku, takže topili jen v jedné místnosti a ostatní místnosti nechávali nevytopené, nicméně vybavení domu se až tak od našeho neliší. Počítače, elektroniku, telefony a podobně mají jako my.

Možná žijí ještě takový jednodušší život, jako my postsocialističtí Evropané před pádem železné opony. Jaká je kolem měst příroda?

Václav: Příroda je krásná, trochu jiná než naše středoevropská. Tráva tam moc neroste, ale mají krásné hory, orientální ráz měst, spousty mramoru ve městech, historie sahá do dob byzantské kultury, Alexandra Makedonského... Naši přátelé žijí a studují v městě Prilep. Nás všechny třeba překvapilo, že tam všude pěstují tabák. Většina těch rodin, kde jsme žili, jejich rodiče a příbuzní pracují v tabákovém průmyslu. Podněbí pro pěstování tabáku je tam asi vhodné, protože v každé zahrádce vidíte rostliny tabáku, anebo už se tam tabák suší na sušících. Byli jsme i v muzeu tabáku, což bylo také zajímavé, i v muzeu ikon a starobylém pravoslavném klášteře postaveném v blízkosti Twin Towers, dvou skalních formací vypínajících se nad městem, které se staly symbolem Prilepu. Také jsme navštívili lákavou turistickou destinaci Ohrid a etnické muzeum v Podmochani.

Jak jste se domluvili?

Václav: Byl jsem překvapený, že právě Makedonci mluvili anglicky nejlíp ze všech zúčastněných studentů z Evropy (samozřejmě kromě nás ☺). Společně jsme trávili spoustu času, Španělé mluvili průměrně, Italové ještě o něco hůř. První den jsme se tak nějak otukali, kdo je kdo, a pak už to šlo celkem jednoduše. Myslím, že se dokážu rychle zapojit do kolektivu, takže nebyl problém. Dokonce jsem tam oslavil své narozeniny. Naši hostitelé to docela prožívali, popřáli mi a věnovali hrneček s fotografií celého našeho týmu.

Zlepšení našich jazykových dovedností určitě přispěl i fakt, že celý týden všech 38 studentů pracovalo v mezinárodních týmech, a tak nám opravdu nezbylo nic jiného než se prostě domluvit.

Společně jsme pracovali na zadaném nosném tématu pobytu v Makedonii, a to výrobě oděvních modelů z recyklovaného materiálu. Kromě vytváření návrhů oděvů a jejich následného vytvoření jsme v laboratorích společně analyzovali procesy barvení textilií umělými a přirozenými barvivy. Ale témat, které jsme museli společně nastudovat, bylo v průběhu dvouletého projektu pochopitelně víc. Některá, jako využití nanotechnologií ve výrobě textilních vláken, nebo podíl textilního průmyslu na znečišťování životního prostředí, byla pro nás opravdu výzvou. Výsledkem je elektronická kniha v angličtině, kterou jsme společně vytvořili.

Je k nahlédnutí na <https://joom.ag/eb4Y>

Marcela Radová: Myslím, že zásadní byl i fakt, že všechny oděvní modely pak musely jednotlivé týmy v angličtině představit; vysvětlit, jaké materiály použili, jaké výhody mají, a podobně. Povedené byly třeba šaty vytvořené z odložených kravat a jiné nápady; šaty z kelímků, novin, fólie, ze starých džín. Vše podle hesla: kupte si naše šaty, jsou nejlepší! A studenty to bavilo, dokonce i kluky. Modelkám to samozřejmě slušelo, Češky, Španělky, Makedonky, Italky...

Jak se žilo v městečku, kde jste bydleli?

Václav: V porovnání s Ohridem, který jsme navštívili, a který je známým turistickým centrem díky krásné starobylé architektuře a krásnému jezeru, je Prilep, kde jsme pobývali u našich přátel, menší klidné město. Přímou v Prilepu jsme navštívili textilní továrnu „Comfy Angels“, jednoho z největších místních zaměstnavatelů, kde jsme každý dostali dárek – polštář.

Marcela Radová: V Makedonii je vysoká nezaměstnanost opravdový problém. Studenti měli možnost se zaměstnanci ve výrobě mluvit, a opravdu byli překvapeni, za jak málo peněz pracují a kolik například právě těch polštářů jim musí za směnu projít rukama. Zajímavé bylo i zjištění prolínání historie Evropy, protože například manžel Marie Terezie, František Lotrinský, významně přispěl svými obchodními aktivitami k rozvoji textilního průmyslu právě v těchto zemích. V minulosti oblast Makedonie, Itálie, Galicie, a vlastně překvapivě i Česko byly země s prosperujícím textilním průmyslem, který však prodělal koncem 20. století výrazný útlum. V poslední době se opět daří textilní průmysl revitalizovat. Nově vznikající podniky se však specializují na vlákna nových technologií nebo vlákna vznikající recyklací odpadu. To jsme konečně zjišťovali s dětmi i u nás doma na exkurzi do firmy SILON, Planá. A tak místo klasických textilních stavů zpracovávajících len či bavlnu se používají stavy tryskové vstříkující hmotu ze zpracovaných PET lahví.

Vašku, měnil byste? Chtěl byste žít jako mladý kluk v Makedonii?

Nechtěl. Určitě je na škodu, že Makedonie není v Evropské unii, teprve se dostali do NATO. Podle mě, kdyby byli, i ta střední škola SOU Orde Chopela by vypadala jinak. Tady u nás se opravila spousta budov a vybavení škol se zlepšilo právě díky grantům z EU.

Skoro každá místní rodina tam má někoho v Americe. Kluk, který přijel do Čech a bydlel u nás, vyprávěl, že má bratra v USA, pracuje tam na stavbě a posílá část platu domů. Peníze jsou na makedonské poměry velké, a tak si rodina hodně pomůže. Překvapivé je, že dbají, aby měli značkové věci. Tendence mladých a dalších lidí z rodiny dostat se mimo Makedonii je velká.

Jinak ale nežijí špatně. Bydlel jsem v rodině s klukem stejného věku, kolem 17 let. Jídlo bylo zajímavé a dobré. Vždycky jsme přišli k snídani a jedlo se společně. Jeho táta vzal velký kus chleba a rozlámá ho na kousky a pokládal na ubrus. Pak vzal velkou sklenici jogurtu a podělil nás; typický místní jogurtový nápoj se tam pije ke všemu a chutnal mi. Jí se tam burek, to je něco jako chlebové těsto, může být plněné třeba masem. Stejně tak jsme se scházeli společně u večeře, vařila maminka.

V rodině to bylo fajn, i otec se zajímal o Českou republiku, znal Spartu Praha. Překvapilo mě, že mi řekli, že malý bratr chodí do školy střídavě, buď dopoledne, nebo odpoledne od dvou do večera a po měsíci to zase vystřídají.

Myslím, že je to kvůli nedostatku míst ve školách, vysvětluje Marcela Radová. Tak to u nás kdysi chodívalo také. Aby děti nebylo ve třídě příliš, a ušetřily se náklady na více budov a energii. Vybavení škol, sociální zařízení, se také podobá našim šedesátým, sedmdesátým letům...

Za jeden z velkých přínosů zahraničních cest pro studenty považují právě nutnost učit se dorozumět v mezinárodních týmech, kde sice kvalita angličtiny může váznout, ale je jediným společným dorozumívacím jazykem. Kvalitní znalost angličtiny stále není všude běžná, a děti musely najít cestu, jak se dorozumět

a společně pracovat. Spolupráce pak boří nejen jazykové bariéry, ale i různá vnímání reality a představy o jiných zemích. Makedonci jsou velmi otevření, štedří, milí a řekla bych, že jsou lepší hostitelé než hosté. Návštěva studentů je evidentně bavila a udělali pro úspěch programu všechno. Bohužel při pobytu u nás se projevil jiný rys tohoto hrdého národa. Osobně jsem cítila jejich problém s dodržováním časového harmonogramu, přizpůsobit se daným podmínkám a pravidlům. Jako česká kantorka jsem například s překvapením zjistila, že jsem úplně bezmocná v otázce zákazu kouření. Když makedonští studenti byli u nás na škole, kouřili zcela běžně všude, třeba před školní jídelnou. Jejich učitel tyhle záležitosti vůbec neřeší. Jsou svobodomyšlní a nenechají si nic zakázat. Na rozdíl od našich studentů, kde respekt je povětšinou stále prokazován. Ovšem podobně naše děti na mobilitě ve Španělsku považovaly za podivné, že se v rodinách večeří až v půl jedenácté v noci a jídlo určitě není prioritou, v Itálii pak emotivní chování některých ze zúčastněných. Takže to, že děti poznávají jiné kraje a jiné mravy a nutnost přizpůsobení se, to je další přínos poznávání jiných kultur. Učení se toleranci. Je to o respektu ke zvykům druhých.

Co vím, jsou Makedonci pěkní lidé, urostlí, snědí chlapci i děvčata. Jaké mají vztahy, chovají se vzájemně podobně jako u nás?

Václav: Až tak detailně jsem to nepozoroval, ale kluci i holky chodí do škol společně a pokud jsem si všiml, nikdo z nich se nechová nějak zakřiknutě. Je to takový hrdý národ.

Mě třeba ještě v Makedonii překvapilo, že například policie tam nemá žádný respekt, moc nefunguje. Všichni jsou kamarádi. Jeden z těch kluků tam jezdil na silné motorce, na kterou si ještě kvůli věku ani nemohl udělat papíry, ale říkal: „Kdyby mě policisté zastavili, naši je pozvou na večeři, znají se, a zamete se to pod stůl.“

Pravidla se prostě obcházejí. Když jsem první sedl do taxíku, a chtěl se připoutat, místní kluci pás rozepli a smáli se: „Vítej v Makedonii, tady nic

nemusiš.“ Mají prostě jiný temperament. Tvrdili, že ve městě je bezpečno, jen když v pátek přijdou vesničani z hor nakoupit si a pobavit se, bývá ve městě ještě trochu živěji a vesničani se s ničím nepárou, občas se poperou. A tak když oni přijeli

sem, a my jsme je prováděli večer v Budějovicích, divili se: „A kde jsou lidi?“ Protože v Makedonii večer všichni vyjdou ven, a jdou do hospod, do parku a na náměstí. Lidi jsou prostě spolu venku, nesedí doma, to město žije.

Kontakty s tamějšími studenty udržujeme přes facebook, a dokonce dva spolužáci sehnali letní levnou letenku a vydali se o prázdninách zpátky do Makedonie za nově získanými kamarády.

Makedonie je vnitrozemský stát na Balkánském poloostrově. Vznikl v roce 1991 jako jeden z nástupnických států bývalé Jugoslávie.

Tradiční makedonské pokrmy

Makedonská kuchyně kombinuje vlivy balkánských a středozemních kuchyní, ale samozřejmě nezapře mnoho set let vlivu turecké kuchyně za vlády Osmanské říše. Základem makedonské kuchyně je maso, které je obsažené v drtivé většině jídel, počítaje v to i hojně využívané sladkovodní ryby. Výborné jsou zdejší mléčné výrobky, čerstvé ovoce a zelenina, bylinky a také víno a alkoholický nápoj rakija.

Pochutnat si můžete, aniž byste se vůbec dostali k hlavnímu chodu, protože makedonské „předkrmy“ zvané meze, jsou vynikající.

Burek – pečivo z tenkého odlupekujícího se z nekvašeného těsta (tvořené moukou, vodou a olejem) plněné nejrůznějšími náplněmi, např. mletým masem, sýrem, bramborami apod. Burek je populární v zemích bývalé Osmanské říše, ale hlavně v zemích bývalé Jugoslávie

Kebapi (kebabci, čevapi) – typické balkánské jídlo populární ve všech zemích bývalé Jugoslávie. Jde o válečky z grilovaného mletého masa podávané na talíři nebo v chlebu. K nim se často podává nakrájená cibule, méně často smetana, kajmak, ajvar nebo tvaroh. Na čevapi se většinou používá hovězí maso. Tradiční způsob přípravy je na grilu, a to nad dřevěným uhlí. Název má původ v arabském slově kebab.

Tavče gravče – makedonské národní jídlo. Připravuje se z fazolí nejprve

vařených ve vodě a poté pečených v hliněné misce s přiklopeným víkem. Pokrm obsahuje také cibuli, olej, papriky a koření.

Skara – maso grilované na dřevěném uhlí, což představuje všudypřítomný a velmi populární způsob úpravy masa. Maso je většinou nasolené a podlévané tukem.

Sarma – dušené závitky ze směsi mletého masa a rýže zavinuté v listech vinné révy nebo hlávkového zelí.

Musaka – jídlo připravované z lilků a mletého masa, typické nejen pro Makedonii a Řecko, ale i pro celý Balkán

Kajmak – mléčný produkt trochu podobný sýru, při stáří několika dnů potom spíše máslo. Kravské mléko se opakovaně několik hodin ohřívá na slabém plameni. Po odstranění zdroje tepla se vždy seškrábne svrchní vrstva (mléčný škraloup), která se nechá několik hodin nebo dní zchladit a mírně nakvasit. Výsledný produkt – kajmak – má hutnou, krémovitou konzistenci s vysokým obsahem tuku (asi 60 %) a mírně kyselou chuť.

Ryby – sladkovodních ryb je v Makedonii dostatek, a to dokonce takových, které nikde jinde nežijí, jako např. druh pstruha, který je endemitem Ohridského jezera (letnica a belvica), nebo kapr z jezera Dojran.

Jogurt – vysokoprocentní, tekutý

Sutljaš – sladká mléčná rýže

Ajvar – dip připravovaný z papriky

Lokum – bonbóny jako želé, velmi sladké, různá ovocná aroma

Hlubokou v září zaplaví voda

– naštestí jen ve filmech a fotografiích

Z balijského moře vplul rovnou do Hlubockého zpravodaje – tak by se v nadsázce dal popsat den, kdy jsme se s Jindrou Soukalem sešli k rozhovoru. Za sebou měl přelet 12000 kilometrů, které jsou mezi resortem Relax Bali v Indonésii a Hlubokou – a před sebou nejen Mezinárodní filmový festival Voda Moře Oceány...

Festival VMO patří nepochybně k jedné z nejvýraznějších akcí celoročního dění na Hluboké, a to jak „nabitým“ programem, tak i svým mezinárodním přesahem, bohatou nabídkou velmi zajímavých filmů a účastí opravdu hvězdných hostů.

Letošní ročník je už patnáctý, takže vlastně trochu jubilejní. Bude tedy něčím mimořádný? Na co se můžeme těšit?

Každý rok se náš tým snaží nejen zachovat standard festivalu – v obsahu i rozsahu – ale také ještě něco přidat. V programu najdeme několik desítek myslím hodně podařených filmů s širokým záběrem tématu vody. Všechny zvou do KC Panorama, kde budou hlavní projekce a přednášky. Přijede řada zajímavých hostů, za všechny bych jmenoval filmaře Luca Vanrellyho a Lina von Gartzten, kteří našli vrak letounu

spisovatele Antoina Saint Exupéryho, který vzlétl 31. 7. 1944 z Korsiky a už se nikdy nevrátil. Jsem velmi rád, že právě tento příběh se stane součástí festivalového dění. Dalším, neméně významným hostem je fotograf, cestovatel Václav Šilha, který představí své opravdu výjimečné fotky – fotil na všech kontinentech včetně Antarktidy. Jeho snímky byly zveřejněny v titulech jako BBC Wildlife Magazine nebo National Geographic... Vernisáž k výstavě jeho cestovatelských snímků „Na vlnách fotografie“ se bude konat 13. září v 16:45, ve foyer kina Panorama. Mezi přednášejícími přivítáme Indonésanku Dianu, která má zajímavou besedu o paměti vody. Těším se na autorské čtení s kytarou Daniela Landy – bude číst z knížek, které napsal na svých cestách. Přijede filmař a cestovatel Rudolf Havlík, dále naše pozvání na festival přijali Ondřej Vetchý, Anna Polívková a další a další... Z „kulturní“ části festivalu bych určitě rád zdůraznil koncert skupiny Oceán – ano, opravdu jsme až tak styloví (úsměv). Bude se konat v pátek 14. září na hlubockém náměstí. Pan farář Otec Van Zavrel povede v pátek Motlitbu za stvoření... Je toho opravdu hodně!

Zapomněl jsi, zřejmě z vrozené skromnosti, dodat, že chybět nebudou ani dvě významné postavy, bez nichž by festival nebyl festivalem – prezident MFF VMO Steve Lichtag a viceprezident... nějaký Jindřich Soukal.

Tak o tom mluvit by bylo stejné, jako říkat, že voda teče, jasně, asi tam taky budeme... (úsměv) Těším se na návštěvníky festivalu, na děti, které se účastní školních besed a projekcí. Těším se, že budeme moci ukázat našim hostům krásu Hlubocka. A rád bych poděkoval všem partnerům, včetně města Hluboká nad Vltavou, že nám pomáhají. Je to klišé, ale bez toho by to prostě nešlo.

Přípravy festivalu jsou evidentně v plném proudu, potvrzují to i telefonáty, které během našeho povídání vyřizuješ. V uplynulých dvou měsících jsi ale byl od přímého dění vzdálený na Bali. Přesto máš přípravnou fázi pod kontrolou... nebo se mýlíš?

Ne, nemýlíš. V dnešní době komunikačních technologií je téměř jedno, kde právě jsi, díky těmto možnostem řeším provozní věci téměř stejně, jako bych byl na místě. Navíc, ta vzdálenost

mi dává výhodu určitého odstupu, nahlédu, mohou posuzovat věci z trochu jiné dimenze. To se týká nejen příprav festivalu, příprav filmování, ale i dalších aktivit, na kterých se v Hluboké podílím. Třeba akce Karlův Hrádek... Vytvořili jsme dvacetičlennou pracovní skupinu, ve které jsou jak občané, zástupci veřejného života města, tak odborníci. Skupina je rozdělena do tří segmentů, jeden řeší společně s Jihočeskou univerzitou archeologické průzkumy hrádku, druhý se zabývá možnostmi financování sanace zříceniny a třetí pracuje na marketingu, zvýšení veřejného povědomí o této, řekněme, turisticky zajímavé lokalitě. Projekt Karlův Hrádek je tedy koordinován a řízen městem, ale financován bude majoritně z veřejných pobídek a dotačních titulů. Pravidelně se s panem starostou, zaměstnanci úřadu a našimi partnery setkáváme, vyhodnocujeme stav a volíme další kroky. Mám dobrý pocit z toho, že se věci vyvíjí a posouvají. Je dobré, že jsme našli koaliční shodu a že se peníze na Karlův Hrádek v rozpočtu města našly. Hrozilo totiž, že Karlův Hrádek bude moci koupit jakákoliv soukromá osoba. Díky všem Skypům, Whatscápům, mailům a dalším „vynálezům“ mohou být u toho, i když v rámci své profese cestují po světě.

Vraťme se ještě do Indonésie, respektive na Bali. Byl jsi tam právě v době, kdy na sousedním ostrovu Lombok bylo mediálně hodně sledované zemětřesení, otřesy byly zaznamenány i na Bali. Zažil jsi ho tedy osobně – jaký je to zážitek?

Otřesy na Bali skutečně byly, i když zdaleka ne tak dramatické, jako na Lomboku. Přesto – ve chvíli, kdy se země pohybuje, otrásá, to je opravdu intenzivní pocit. Když se desítky sekund pohybuješ půl metru dopředu a půl metru dozadu, máš dost času uvědomit si neskutečně ohromnou sílu přírody. Za pár dní jsme si zvykli na to, že se může země občas zahoupat a všichni jsme fungovali dál – to je zase ohromná síla ducha (úsměv). Samozřejmě jsme pomáhali těm turistům, kteří museli opustit Lombok, dopravou, překládáním a ubytováním. Avšak situace na Bali byla a je klidná. Media jí trochu dramatizovala.

Říkáš to s nadhledem, ale přesto jsi určitě rád, že v nadcházejících dnech a týdnech budeš řešit přece jen klidnější a ovlivnitelné aktivity – například filmový festival.

Ano, těším se, že si „náš festiválek“, jak mu se Stevem (Lichtagem, pozn. aut.) říkáme, všichni užijeme. A zvu všechny přátele a diváky z Hluboké – přijďte na Mezinárodní filmový festival Voda Moře Oceány, který se už po patnácté koná od 12. do 16. září v Hluboké nad Vltavou. O programu budeme informovat na webu města a festivalu. Děkuji.
<http://vodamoreoceany.eu>

Díky za rozhovor

Lucie Burianová

MODLITBA ZA STVOŘENÍ
akce se koná v rámci filmového festivalu Voda Moře Oceány

zpěvy z Taizé ∞ ztišení ∞ přímluvy ∞ Písmo sv.

Pátek 14. 9. 2018 v 19.00 hod.

Večer provází
Táborský chrámový sbor

Hluboká nad Vltavou
Kostel sv. Jana Nepomuckého

VODA MOŘE OCEÁNY
MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL

SPOLEK MOST
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Taizé
ČESKÉ BUDĚJOVICE

GOLF CLUB HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

www.vodamoreoceany.cz

V. ročník Festivalového golfového turnaje
VODA MOŘE OCEÁNY

Golfový klub Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluje si pozvat na V. ročník festivalu Voda Moře Oceány 2018, který se koná v neděli 16. 9. 2018.

Hlavní cena turnaje:
Desetidenní pobyt v Resortu Relax Bali včetně letenky na ostrov Bali pro 1 osobu

PROGRAM
9:00 - 10:00 Akreditace hráčů, snídaně
10:00 Slavnostní zahájení turnaje
10:30 Start golfového turnaje - canon
10:45 Zahájení golfové akademie
16:30 Slavnostní vyhlášení výsledků turnaje, raut

STARTOVNÉ: 590 Kč
GREEN FEE: 990 Kč
GOLFOVÁ AKADEMIE: 990 Kč
(včetně občerstvení)

Menu
SNÍDANĚ
Krámmová míchaná vajíčka se šunkou a bylinkami
Válené párky z lokálního řeznictví s vysokým podílem masa
Čerstvé pečivo
Variole sladkostí od naší cukrářky
Variole exotického ovoce
Nabídka ovocných džusů
Perlivá a neperlivá voda s plátky citrónu

SVÁČINA NA ALTÁNU
Avokádová pomazánka se sušenými mořskými rybami a vejcem
Indonéská kuřecí pikantní polévka se zeleninou

RAUT PO HŘE
Kuřecí steak s curry omáčkou
Smažení kalamátí Cumi cumi se zeleným curry a korandrem
Salát na jehle (variole grilovaného kuřecího a vepřového masa), omáčka Šambal
Salát z červené čočky s citrónem a řapíkatým celerem a korandrem
Korenná rýže
Kokosové palačinky s karamellem

MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL
VODA MOŘE OCEÁNY

Relax Bali
www.relaxbali.cz

Přihlášení od 14. 9. 2018 na tel.: +420 776 826 376, e-mail: recepce@golfhluboka.cz nebo na www.cgf.cz.

Golfový klub Hluboká nad Vltavou, Náměstí ČSLA 26, 373 41 Hluboká nad Vltavou, e-mail: recepce@golfhluboka.cz, tel.: +420 776 826 376, www.golfhluboka.cz

Změna je život. David Šťastný – nový starosta Sokola na Hluboké

Foto: Jan Pírgl

Jak dlouho jsi členem hlubockého Sokola?

Stejně dlouho, jako hlubocký baseballový oddíl. Čtyřicet let. Bylo mi dvanáct let, když jsme Sokol na Hluboké obohatili sportem, který tehdy v České republice nebyl vůbec obvyklý. Jen díky nadšení amerického trenéra Grega Edwardse, v té době ředitele zdejší Mezinárodní školy, kterým doslova nakazil mne a většinu mých vrstevníků, se podařilo vybudovat a dodnes udržet baseballovou komunitu jako největší oddíl jednoty.

Baseball mi připadá viditelný hlavně v letní sezoně, kdy jste venku na hřištích, konají se zápasy, soustředění a letní areál žije.

Možná to tak vypadá, ale baseballový oddíl samozřejmě funguje i v zimě. Trénujeme v sokolovně, v tělocvičně na učilišti u „Sudárny“. Hráči kompenzují jednostrannou zátěž cvičením v posilovně nebo plaváním. Dovolím si parafrázovat, že čím více těžko je nám na zimním cvičišti, tím lehčeji na letním bojišti. Ovšem bez kvalitních trenérů a týmové motivace by to, stejně jako v jiných kolektivních sportech, nešlo.

Baseballistů na Hluboké přibývá. Jak je to s popularitou ostatních sokolských sportů?

Hlubocký Sokol je všeobecně v rozletu. Členská základna roste všem oddílům. Radost mi dělá pestrost disciplín a stále větší zájem mladých lidí o sokolskou tradici. Jen u stolního tenisu nám zatím mládežnické družstvo chybí. Dětem kromě klasického cvičení nabízíme aerobik, rytmiku, taneční lekce. Zejména ženy mají v oblibě kondiční cvičení Bosu Core. Také o pilates a rehabilitační lekce k procvičování zad mají hlubockí zájem.

Sokolovna je k dispozici pouze členům?

Nikoliv. Neobsazené termíny využívají děti z mezinárodní školy, který vlastní tělocvičnou nedisponuje. V budově má také zázemí Mateřské centrum, které plánujeme rozšířit o prostory bývalého bytu. Nově bychom sokolovnu chtěli nabídnout pro rozvoj pohybových aktivit i dětem z místních školek.

To je moc dobře. Všichni víme, jak dětská populace strádá nedostatkem pohybu. Je dobře začít co nejdříve, aby se sport stal součástí dětských aktivit. Budete muset dokupovat nějaké vybavení?

Vybavení není nikdy dost, ale musím říci, že Sokolovna má „cvičebního“ nářadí poměrně dostatek. Horší je to s celkovým stavem nemovitosti. V mnoha ohledech havarijní stav se nedá bez větších investic napravit. V současné době řešíme praskající zeď a svazování celé stavby. Do příštích let nás čeká výměna elektroinstalace, topení či nová fasáda. V sokolovně jsou dva sály, jeden velký a jeden malý. Ten menší se nyní kompletně rekonstruuje a počítáme, že do půlky září budeme mít hotovo. Zkrátka pracujeme na tom, aby cvičenci měli bezpečné, provozně nenáročné, pěkné a funkční prostředí.

Jak by dopadlo porovnání třeba s budějovickým sokolem?

Budějovický sokol má venkovní hřiště, atletický ovál a velkou sokolovnu, má ovšem větší náklady a větší finanční starosti. Je to ale sokolovna krajského města. Upřímně nevím, jak jsou na tom jejich sportovci, ani zda mají nějaké výhody pro členy.

Já vím, že my máme oddíly, které jsou opravdu dobré. Jednak baseball hraje I. ligu. Stolní tenis je v divizi. Oddíl FiLií nás reprezentoval na všesokolském sletu. Pořádáme české mistrovství republiky, české baseballové poháry, republikové i evropské mistrovství v baseballu a plážovém volejbalu. Takže v oblasti organizace a prostor na cvičení a zábavu jsme na tom hodně dobře.

Hlubocký sokol postavil i budovu ve sportovním areálu včetně několika sportovišť či seniorského koutku. Poloha a blízkost cyklostezky z Budějovic z nás dělá atraktivní místo pro aktivní odpočinek místních i budějovických. Členové sokola mají pronájem všech sportovišť a atrakcí v areálu zcela zdarma. Navíc si zde mohou bezplatně půjčovat například paddleboardy, elektrokola a jiné sportovní „náčiní“. Snažíme se myslet na všechny věkové kategorie, včetně seniorů. Plus slevová karta pro hlubocké občany, to je podle mého také solidní počin, motivující k návštěvě sportovišť a atrakcí.

Areál a Sokol mají nějaké užší vedení nebo tým, který řeší jeho směřování a rozvoj?

Činnost Sokola byla na Hluboké obnovena v roce 1993, sokolovnu ale bylo nutné opravovat, než ji bylo možné znovu začít používat. Další velké starosti způsobily sokolům povodně roku 2002. Sokol vedl úctyhodných 25 let, až do letošního roku, Pavel Marek. Poslední volební valná hromada určila starostou Sokola mojí osobu. Velmi si toho vážím a jsem rád, že se podařilo nový výbor sestavit ze zástupců všech členských oddílů. Mají tak rovnoměrnou šanci prosazovat své zájmy a podílet se na rozvoji Sokola.

Co by měl starosta Sokola všechno dělat, co je v jeho kompetenci?

Měl by koordinovat práci celého výboru, tedy zástupců jednotlivých oddílů a samozřejmě mít nějakou vizi směřování. Dát prostor lidem kolem sebe a společně posouvat organizaci v souladu s moderními trendy a nároky moderních sportovců v souladu se sokolským heslem „Kupředu, kupředu, zpátky ni krok!“. Nejde jen o navyšování členské základny a vytvoření kvalitního sportovního prostředí, ale též o udržení jedinečného týmového

ducha mezi členy. Myšlenku sokolské jednoty a fair play přenášet dál na sportovce.

Je možné, že vymyslíte ještě něco úplně nového, co obohatí Sokol nebo areál?

Kromě zmíněné sanace budovy Sokola plánujeme v nejbližší době vybudovat lezeckou stěnu ve Sportovně-relaxačním areálu. Další věc, kterou chceme vylepšit, je naše prezentace. Všichni trenéři a oddíly odvádí skvělou práci, a myslím, že spousta „Hlubočáků“ ani pořádně neví, jaké sportovní vyžití jim Sokol nabízí. Nově máme facebookový profil, vylepšujeme webové stránky, vytvořili jsme prezentační materiál s přehledem našich oddílů.

Sokol má kolem 300 cvičenců a bude dobře, když ještě budou přibývat. Nezapomínáme ani na minulost. Začínáme dávat dohromady dobové fotografie a informace z historie organizace, které chceme představit v průběhu akce 100 let republiky. Plánů máme docela dost a už se moc těším na jejich realizaci.

Kdo Sokol financuje?

Máme více zdrojů. Významným podporovatelem je město. Pomáhá s veškerými většími investicemi, dotacemi na mládež a činnost. Dalšími zdroji příjmů jsou členské příspěvky, nájemné a grantové programy. Na ně bychom se právě teď chtěli více zaměřit.

Dokdy zůstáváš zapáleným sportovcem, členem oddílu a kdy se to překlápí a je z tebe...

... Myslíš bafuňář? směje se David. Je to těžké, práce přibývá a času na tréninky moc nezbyvá. Ale občas si chodím zahrát, protože mi to chybí. Pořád se potkávám s kluky, se kterými jsem začínal, a pak jsou tam kluci mladší, které jsem trénoval. Už mě dorostli a ve výkonech přerůstají. Třeba Martin Mužík, který hraje za reprezentaci a u nás začínal jako malý kluk. Teď byl na akademickém mistrovství světa na Taiwanu, na podzim letí na mistrovství světa do 23 let do Kolumbie a poslední dva roky hrál v Americe. Krásný úspěch a plod práce hlubockého sokola.

Tak ten se vám povedl...

Právě tito hráči, které jsme postrčili do světa, kde si užili trochu hvězdné kariéry, se nám zas pomalu vrací zpátky domů. Snažíme se je přitáhnout zpátky. A Martin, protože je patriot a na Hluboké mu s námi vždy bylo dobře, teď nastoupí jako šéftrenér a bude se starat o prezentaci Sokola. My to dávali jenom jako amatéři, neměli jsme nikoho, kdo by se talentovaným hráčům mohl věnovat, takže ti lepší kluci nám odcházeli do Prahy nebo jinam. Zrovna minulý týden jsme si jako vedení baseballu odsouhlasili postup do baseballové extraligy mužů a baseballové extraligy U18 v roce 2020 jako hlavní cíl pro příští sezóny.

Čím jsi chtěl být jako malý?

V době vstupu do Sokola, před téměř čtvrt stoletím, rozhodně profesionální hráč baseballu. Ale pak jsem si uvědomil své hranice, v těch 15–16 letech, když jsem byl v Americe a tam ti hráči byli o hlavu větší a měli neuvěřitelné svaly. V té době jsme se s kluky soustředili hlavně na to, abychom měli kde hrát. Bylo mi 17 let, když Greg odešel. A řekli jsme si: uděláme baseballové hřiště. Zároveň řešili nábor hráčů a finanční zdroje pro udržení klubu a pro svépomocí se rozrůstající areál. Do toho přerušované studium na vysoké škole, usínání nad skripty po běhání mezi stavbou, tréninkem a sponzory. Najednou jsem byl velký a vlasy mi začaly šedivět.

Když to tak vezmu, začal jsi pracovat na své kariéře jako 12 letý baseballista. Pokud kluka chytne sport, pak se stará o to, aby ten sport měl na Hluboké podmínky a pokud mu sedne i parta okolo sportovního koníčka, je to náplň na celý život.

Sportovní kariéra a zkušenosti z vedení sportovní organizace, i z budování areálu, opravdu významně ovlivnily můj dosavadní život. Jsem rád, mnoho svých původních funkcí už mohu delegovat, protože s rozvojem areálu,

mé firmy i angažovanosti v dalších projektech, už mi síly a čas na jejich plnění nestačí. Proto jsem v rámci baseballu předal „štafetu“ koordinátorovi sportovního programu, trenérům, asistentům, aktivním rodičům. Já sháním peníze na provoz, a můžu se spolehnout, že týmy vedou dobře, dětem se to líbí, rodiče jsou spokojeni a tak to funguje. Každý musí mít své místo a za to ručit. A to stejné je v Sokole. Hana Machartová je hospodářka, Zdeněk Palivec jednatel, Zdeňka Pirglová místostarostka, Radek Drmota náčelník a Martin Dvořák nám vše kontroluje. Každý má na starosti záležitosti, kterým rozumí.

Nechci vaše klíčící zásluhy zlehčovat. Ale měli jste velké štěstí. Město mělo prostory, bylo ochotno je dát, dalo vám zelenou, pomáhá. Evropou se přehnala krize ekonomická a teď jsme ve fázi pohody. Navíc jste se sešli v partě, která pro svůj sport žije...

Přesně tak. Do roku 2008 jsme všechno budovali naprosto zadarmo, a pak postupně za nějaké malé peníze. Město nám dalo v roce 2001 důvěru, poskytlo finanční prostředky a prostor na stavbu prvních baseballových hřišť. Myslím, že nikdo nečekal, že za 17 let vybudujeme nejkomplexnější areál v jižních Čechách. Po výstavbě zázemí Sokolem se dobrovolnost pomalu vytrácela a dnes už snad jsou volnočasové brigády pojmem ze science fiction.

Bylo to jen nadšení? Nebo jste měli i propady?

Nejtěžší období bylo v době, kdy se budovalo hřiště a neměli jsme kde hrát a trénovat. To byl rok 2001, trénovali jsme na pronajatém hřišti v Českých Budějovicích nebo v pákařské kleci u Šachlů v Dobřejovicích. Radost z nových hracích ploch nám v roce 2002 sebrala povodeň. Trvalo nám rok, než jsme hřiště zdevastovaná trímetrovým vodním pokryvem dali zase dohromady. Od té doby uplynulo hodně času a vody v sousední Vltavě, a my dnes bohužel, i přes dobré sportovní výsledky máme mezi prvoligovými oddíly nejhorší hřiště. Přestože každoročně hrajeme baráž o extraligu, hlubocké hřiště zatím bohužel nesplňuje normy pro nejvyšší baseballovou soutěž. Asi není reálné, abychom získali 15–20 miliónovou dotaci od města, jako většina našich soupeřů, ale snad se nám v brzké budoucnosti, po třech neúspěšných žádostech, podaří dosáhnout na nějakou veřejnou podporu kombinující státní a obecní zdroje.

Tomáš Ryba
 ☎ +420 606 371 706
 ✉ faryjo@seznam.cz

ZÁMEČNICKÉ PRÁCE
 · pojezdové brány · zábradlí · schodiště · mříže · pergoly ...

U Sila 619, 373 82 Boršov nad Vltavou

Firma Lignum cz

Přijme pracovníky na montáže zimních zahrad
 Požadujeme vyučení v technickém oboru
Bližší informace na tel.: 777 316 788 Nebo
V Zálužicích (6 km od Zlivi)

VII. ročník mezinárodního cyklistického etapového závodu Okolo jižních Čech 2018

8. září 2018 – IV. etapa – Hluboká nad Vltavou

V sobotu 8. září kolem 12,40 hodiny se Hluboká nad Vltavou stane svědkem průjezdu pelotonu cyklistů v rámci čtvrté etapy nejdelšího cyklistického etapového závodu v ČR s názvem Okolo jižních Čech. Tento prestižní podnik je součástí Světového poháru v silniční cyklistice a zúčastní se ho česká i evropská cyklistická špička. V závodě změří své síly na 150 profesionálních závodníků z 15 zemí. Pořadatelem akce je Cyklistický klub RBB Invest Jindřichův Hradec.

Přímo v Hluboké nad Vltavou na ulici Masarykova před obchodem COOP čeká na účastníky sprinterská premie. Od začátku závodů budou mít sportovci v nohách již více jak 200 kilometrů. Komu Hluboká přinese štěstí a body? V této etapě půjde o body na sprinterských premiích ještě

v obci Vlachovo Březí a Vodňany. Vrchatům můžeme fandit na kopci v Radhosticích a to hned dvakrát, při cestě k šumavskému vrchu Javorník, který trojlístek vrchařských premií sobotní etapy doplňuje a cestou zpět. Sobotní etapa startuje v pravé poledne v Třeboni a po 176 kilometrech, po čtvrté hodině odpolední, uvítáme závodníky v cíli na protivinském náměstí.

Stejně jako v minulých letech, budou účastníci Okolo jižních Čech poměřovat své síly v pěti dnech. V celém závodě opět očekáváme úžasný souboj v kopcích, sprintech a napínavých cílových dojezdech. Průměrná rychlost borců na kolech přesahuje neuvěřitelných 40 km/h.

Závod zavítá celkem do sedmi startovních či cílových měst, kde se již tradičně bude konat dvouhodinový kulturní program s tombolou, a to jak před startem, tak před příjezdem závodníků do cíle. V této etapě je pro diváky připravena tombola v Třeboni a v Protivíně. O co se hraje tentokrát? Losovat budeme o cyklistický dres závodu Okolo jižních Čech od firmy Alea, kvalitní cyklistickou přilbu značky R2 a kvalitní sportovní batoh značky Kappa.

Všechny vás srdečně zveme! Přijďte si společně s námi užít tento významný sportovní svátek, přijďte fandit a zažít neopakovatelnou atmosféru velkého cyklistického závodu.

**4. etapa závodu: sobota 8. září 2018 12,00 hod
Třeboň - Protivín, přes Šumavu (176 km)**

Mapy jednotlivých etap a podrobnosti o závodě najdete na webu www.okolozijnichcech.cz nebo FB www.facebook.com/okolozijnichcech

22/07/2018/Lenka Michalcová

Hluboká nad Vltavou shání peníze i pro malé obce z okolí

Foto: archiv obce

Každý rok investuje Hluboká nad Vltavou významné částky na podporu hlubockých vesnic, které se po roce 1989 neosamostatnily a zůstaly jako místní části města. Osm vesnic, kde dnes žije zhruba 1500 obyvatel, dostává od Hluboké vedle peněz pro běžný provoz i finance na opravy komunikací, kulturních památek a budování společenských center, kde se budou moci místní lidé scházet.

„Zajišťujeme hlavně financování náročných projektů, na které by malé obce nikdy samy nedosáhly, protože si nemohou dovolit specialisty a úředníky, kteří jsou schopni vyjednávat a získávat peníze od různých nadací, kraje i ministerstev,“ uvedl hlubocký radní Ing. Aleš Raus. Příkladem jsou podle něho evropské dotace, kdy už zpracování samotných žádostí je náročné a musí splňovat ty nejpřísnější kritéria.

Jen díky spojení s městem tak mohli například v nedalekých Municích konečně odbahnit obecní rybníky nebo v Poněšicích s pouhou dvacítkou trvale žijících obyvatel opravit komunikaci za pět milionů.

„V obcích stavíme nová zázemí pro sportovce a modernizujeme zbrojnice dobrovolných hasičů, kteří zase pomáhají s organizací tradičních vesnických poutí a různých sportovních klání,“ doplnil Raus a dodal, že Hluboká hlavně poskytuje lidem z okolí kompletní servis, který malé obce nejsou schopny zajistit. Volnými místy v mateřské a základní škole počínaje i mobilní péčí pro handicapované a ubytováním v moderním domově pro seniory konče.

Každá obec přitom má svůj vlastní rozpočet podle počtu obyvatel a je jen na ní, jak s penězi naloží. Hlubocká radnice totiž už před lety vytvořila systém osadních výborů, kam si lidé z vesnic volí své zástupce, kteří sami nejlépe vědí, co místní nejvíce potřebují. Na hlubockou radnici se pak obracují s požadavky na náročnější investice, kterými jsou v poslední době například hlubinné vrty, aby lidem nezůstaly kvůli změnám klimatu jejich vesnice bez vody. Spolu s rozsáhlým projektem, který obce propojí s Hlubokou sítí cyklostezek, se tak z často zapomenutých míst už v blízké době stanou turisticky atraktivní a vyhledávané lokality.

Ing. Aleš Raus, radní

KULTURNÍ CENTRUM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
Masarykova ulice 974 – telefon: 387 966 170, 774 457 269 • www.kcpanorama.cz

PANORAMA

BIOGRAF

ZÁŘÍ 2018

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

1.	FRANCIE–2018 Dolby Stereo	komedie	(92 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	PODIVUHODNÁ CESTA FAKÍRA, KTERÝ UVÍZL VE SKŘÍNI Na cestě do Paříže uvízne ve skříni, která s ním putuje napříč Evropou... Hrají: DHANUSH, BÉRÉNICE BEJO, ERIN MORIARTY, BARKHAD ABDI ad. Režie: KEN SCOTT (ČESKÉ TITULKY!!!)		
7.	USA–2018 Dolby Digital	komedie/romantický	(90 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	TEN PRAVÝ, TA PRAVÁ Když si s někým povídáte a pijete u toho víno, může se stát cokoliv... Hrají: WINONA RYDER, KEANU REEVES ad. Režie: VICTOR LEVIN (ČESKÉ TITULKY!!!)		

FILMOVÉ PŘEDSTAVENÍ
V RÁMCI OSLAV
**100. VÝROČÍ OD
VZNIKU REPUBLIKY**

20.			
ČTVRTEK 19.00 hodin	DÉMANTY NOCI Obraz útoku dvou českých mladíků z transportu smrti za 2. Světové války... Hrají: LADISLAV JANSKÝ, ANTONÍN KUMBERA, ILSE BISCHOFOVÁ ad. Režie: JAN NĚMEC		
ČESKOSLOVENSKO 1964 historický Dolby Digital přístupný (64 minut)			

21.	ČR–2018 Dolby Digital	komedie	(95 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	PO ČEM MUŽI TOUŽÍ Po úspěšném kariéře nastává obrát a K. Král se stane ženou, aby poznal jak to mají snažší? Hrají: ANNA POLÍVKOVÁ, JIŘÍ LANGMAJER, MATĚJ HÁDEK ad. Režie: RUDOLF HAVLÍK		

22.	USA–2018 Dolby Digital	akční/drama	(90 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	ALFA Velkolepé dobrodružství z poslední doby ledové, kde mladý lovec musí přežít v divočině... Hrají: KODI SMIT-MCPHEE, LEONOR VARELA, NATASSIA MALTSE ad. Režie: ALBERT HUGHES (ČESKÉ TITULKY!!!)		

28.	USA–2018 Dolby Digital	komedie/romantický	(90 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	TEN PRAVÝ, TA PRAVÁ Když si s někým povídáte a pijete u toho víno, může se stát cokoliv... Hrají: WINONA RYDER, KEANU REEVES ad. Režie: VICTOR LEVIN (ČESKÉ TITULKY!!!)		

29.	ČR–2018 Dolby Digital	komedie	(95 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	PO ČEM MUŽI TOUŽÍ Po úspěšném kariéře nastává obrát a K. Král se stane ženou, aby poznal jak to mají snažší? Hrají: ANNA POLÍVKOVÁ, JIŘÍ LANGMAJER, MATĚJ HÁDEK ad. Režie: RUDOLF HAVLÍK		

sobota • 8. září 2018 • 20.00 hodin

JIŘÍ KORN A 4TET

Velký sál Alšovy jihočeské galerie | Předprodej vstupenek KC Panorama

19. CESTUJEME...

středa
17.00 hodin

Po Gruzii nás provede
Ing. Ivan KUBÁT

ČTVRTEK - NEDĚLE • 13. - 16. září 2018

MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL VODA – MOŘE – OCEÁNY

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

2.	USA–2018 Dolby Stereo	animovaný/rodinný	(118 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	ÚŽASŇÁKOVI 2 Rodinka superhrdinů je opět tady, aby zachránila celý svět před novým padouchem... Režie: BRAD BIRD (ČESKÝ DABING!!!)		
23.	ISLAND/BELGIE–2018 Dolby Stereo	animovaná pohádka	(85 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	KUBÍK HRDINA Příběh mladého Kulíka, který nemůže létat a odletět do teplých krajín. S pomocí kamarádů vše překoná. Režie: ARNI ÁSGEIRSSON (ČESKÝ DABING!!!)		

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

pátek | 5. 10. 2018 | 19.00 hodin
sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou

ZÁVĚREČNÝ KONCERT FESTIVALU

ABBA REVIVAL

Globus Dance Band

Předprodej vstupenek KC Panorama

!!! Koncert k stání !!!

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. SRPNA 2018!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!!!

Postřehy z cest

Celý život hodně cestuji, nejen proto, že rád poznávám jiné země, setkávám se s různými lidmi a kulturami, ale cestovat do zahraničí jsem začal zpočátku za vzdělávání a později pracovně. Navštívil jsem spousty zemí po Evropě, ale i dálný východ, konkrétně Japonsko, USA, Austrálii, Nový Zéland, Turecko a další destinace.

Ale vraťme se zpět do Evropy. Mnohokrát jsem si na svých cestách uvědomil, a každý kdo cestuje se s tím setkává, jak se kultura národa projevuje například na odpočívadlech u dálnic, parcích ve velkoměstech, v uličkách a historických centrech měst.

První, co každého turistu zaujme a první bezprostřední setkání s kulturou národa zprostředkují záchody a hned pak pořádek na ulicích, v parcích. Každý z nás se rád vrací do míst, která jsou mu příjemná, uklidňující a mají svou neopakovatelnou atmosféru.

Je to prostě tak. Městu, které může být sebekrásnější, určité neprospěje a nepřidá na atraktivnosti nepořádek kolem krásné historické kašny, poletující tiskoviny mezi racky na kamenných nábřežích věhlasných přístavních měst, poháry od kávy a Coca-Coly lemuující světoznámé promenády a mola...

Možná jsem si to dříve nějak neuvědomoval, nebo nepřipouštěl, ale jsou místa, kam bych se už raději nevracel, ne proto, že nejsou zajímavá, historicky či jinak krásná, ale tou skvrnou a na kráse je nepořádek a nihilistický přístup a nezáměr obyvatel.

Tohle jsem si začal uvědomovat poprvé velmi citelně při návštěvě Neapole. Nádherné město, krásné promenády kolem moře, teplé a vlhké noci, v dáli přes zátoku úžasné panorama Vesuvu ve vycházejícím slunci. Krásná široká promenáda kolem přístavu, nádherný pohled na osvětlené lodě ale... všude po chodnících, v trávě se válejí tiskoviny, sáčky od svačín, kelímky, plechovky, mezi tím pobíhají děti za míčem, prohánějí se na kole, dáma procházející kolem kašny dočte jakýsi barevný časopis a pak ho bez zaváhání hodí do kašny... Itálie je zvláštní země, na severu, přesto že průmyslový, se s nepořádkem téměř nesetkáte. Čím dále však sjíždíte k jihu, tím více se začínají ulice plnit odpadky. Řím, jedno z nejnavštěvovanějších měst Itálie, je přes každodenní nápor cizinců udržován v pořádku a čistotě. Zaujalo mne však prostředí příměstské rezidenční čtvrti, kde jsme bydleli v několikapodlažním domě. Přestože nám kolem okna proletěl papírový obal od pizzy směrem k popelnicím (byl to však ojedinělý případ), bylo jak v ulicích, tak kolem velkoobjemových popelnic relativně čisto. Co mne překvapilo, bylo, že popelnice v noci obden sváželo auto se speciální nástavbou. A to bylo navíc vybaveno automatickým ramenem a samonaváděcím systémem, takže řidič pouze přijel v určité vzdálenosti podélně kolem řady popelnic a spustil automatický systém. Auto samo upravilo vzdálenost k vybrané popelnici s určitým druhem odpadu, vyklápěcí systém vybranou popelnici z řady vyzvedl, vysypal obsah na auto a s milimetrovou přesností prázdnou popelnici vrátil na místo. Celý proces mohl trvat tak 40- 45 vteřin. Pak auto popojelo k další popelnici se stejným druhem odpadu a proces se samočinně opakoval. Po skončení řidič systém vypnul, a přešel na další stanoviště popelnic v jiné ulici.

Abych nebyl úplně zaujatý proti jižním státům, pak ukázkou a příkladem může být Barcelona. Jižní temperament se zde nedá popřít a naplno se zejména v historických částech projevuje až kolem půlnoci, kdy náměstíčka vychladnou a stanou se veřejnou hernou všech možných společenských her, shromaždištěm lidí všech věkových skupin včetně nemluvnat a obdobou londýnského diskusního Speakers' Corner. Hlahol je slyšet do dvou, do tří do rána. Mezi pátou a šestou raní nastoupí zametací technika a vysokotlaké čističe na autech a veškerý odpad včetně znečištěných růžků vyklidí a vymyje. Ráno turista opět nalezne město čisté a přívětivé a promíne městu i někdy nepříjemný noční hlahol či zvuky uklízení techniky.

Jsou země, kde čistota veřejný pořádek je skutečně věcí veřejnou a každý občan je střeží. Například Švýcarsko. Při návštěvě syna jsme, jak jsme zvyklí, chtěli vynést odpadky do popelnice. Ale ouha, téměř všechny

popelnice byly plné. Nakonec se nám podařilo nalézt jednu neuzamčenou. Hned večer jsme však byli poučeni synem, že takhle to nejde, a pokud nás někdo viděl, může očekávat dopis z města s pokutou. Necháпали jsme. Fakt je takový, že svoz odpadků je finančně náročná záležitost a každý má přesně určené místo, kam může odpad ukládat a to i včetně odpadu tříděného. O tom jsme se nechtěně přesvědčili v okamžiku, kdy jsme před pokračováním cesty chtěli vyhodit do popelnice pár zbytků a obalů z auta. Než odpad dopadl na dno prázdné polemy, rozlétlo se okno a byli jsme dost striktně poučeni o tom, že tato popelnice je určená pouze na staré baterie. Bohužel nebyla nijak zřetelně označena, ale místní mají zakódované barvy popelnic ve svých hlavách... Ještě jeden postřeh, přecházíme ulici, po které delší dobu neprošlo ani jedno auto. Dosáhli jsme druhé strany vozovky, načež před námi, asi 100 metrů jdoucí muž se obrátil, dohnal nás a zastavil. Nechápe proč. No, přeci proto, že jsme přešli cestu mimo vyznačený přechod! Byl od nás asi 50 m. Ale ve Švýcarsku je to tak. O pořádku na veřejných prostranstvích se nemá cenu ani zmiňovat. Je to vysoký standard.

A nemusíme jezdit ani příliš daleko, stačí se rozhlédnout u našich jižních sousedů. Stačí přejít hranici s Rakouskem a najednou jste z vietnamských tržnic v jiném světě. Upraveno, všude za okny květiny, vysečeno... Zajímavé je, že se o tento stav nestarají technické služby, ale sami občané. A proč? Vedení obce hodnotí vzhled a údržbu prostranství kolem obydlí a podle toho slevuje občanům z poplatků na svoz a likvidaci odpadu. Mimochodem, nic levného. A to ještě si občané musí odvážet veškerý tříděný odpad do sběrných dvorů. Podařilo se mi navštívit jeden takový dvůr. Starali se o něj dva starší manželé. Neskutečně čisto, vymeteno. Překvapilo mne, že neexistuje, že byste na sběrný dvůr odvezl třeba starou židli, nebo skříň tak jak je. Zkusil to náš potomek jednou, když brigádníčil na statku a vyklízeli staré nepotřebné věci. Přivezli celou skříň, že ji tam nechají. Ouha. Neexistuje. Dostali půjčeno nářadí a nezbylo jim, než skříň demontovat, kování, šroubky, hřeby dát do železa, dřevěné části rozštípat. Nakonec dostali koště, aby po sobě uklidili. Tak to chodí v Rakousku.

Naopak překvapením pro mne bylo například Nizozemsko. Tam odpady třídí, města jsou relativně čistá a to dokonce i Amsterdam, a to k mému překvapení i v „Red Light District“ jak místní nazývají výkladní skříně s různě odhalenými dámami a prodejnicemi s různými druhy návykových preparátů. Tam se potýkají však s jiným problémem, a to jsou čtyřnozí miláčci, respektive jejich nezodpovědní páníčci a paničky. Jsou chodníky, kde raději jdete po cestě, protože suchou nohou se prostě projít nedá. Tedy dá, ale nesmíte se kochat okolím, což v zemi „krachtů“ (vodní kanál), zvedacích mostů, lodí, větrných mlýnů, tulipánů a domků bez záclon postě nejde.

Příklad lidské bezohlednosti a hlouposti však je Amerika. A to přímo Spojené státy. Přestože ulice a města jsou víceméně standardně čistá, tedy alespoň turisticky atraktivní místa, systém veřejného stravování postavený na řetězcích KFC, McDonaldů a dalších zasazuje den co den osudové rány jednak pořádku ve městech, jednak životnímu prostředí. Naši inspektoři z životního prostředí by patrně stáli s otevřenou hu... tedy pusou, nad skládkou, která se rozprostírá asi dvacet kilometrů za Bostonem. Na nedozírné ploše se masa odpadků, poněkud plastů, vysoká několik desítek metrů rozprostírá od obzoru k obzoru, nijak neupravená, nezasypaná zeminou. Ráj racků, krys a další havěti. V poslední době se stalo na tomto kontinentu hitem a byznysem vypravovat lodě s nákladem odpadků kousek od pobřeží a tam odpad řádně zatěžkaný vyhodit do moře. Je to smutné.

Tak tolik pár postřehů ze světa. Jen doufám, že u nás nebudeme následovat americkou cestu konzumní společnosti, ale že se najdou mezi námi lidé, kteří se nebudou bát hájit čistotu a pořádek a svým příkladem nám budou pomáhat udržet město čisté, uklizené a turisticky přitažlivé. Za to jim děkuji.

Jaroslav Rada, ředitel PMH

Pobočka na Hluboké bude fungovat dobře. Za tím půjdu jako buldok...

Od počátku července změnila největší domácí banka Česká spořitelna obslužný model ve své pobočce v Masarykově ulici. Pokladnu v pobočce nahradila bankomatem, ze kterého jde peníze nejen vybírat, ale také je do něj vkládat. Ostatní bezhotovostní operace a poradenství bude spořitelna nabízet beze změny. Změn se ale klienti obávat nemusí, zdůrazňuje bankéř České spořitelny Pavel Horák, který od července obsluhu klientů v pobočce na Hluboké zajišťuje. „Je to zejména o čase.

Nový způsob obsluhy klientům čas ušetří a naopak těm, kteří potřebují konzultaci, poskytne větší prostor,“ říká Horák.

Jaké je to být bankéřem na Hluboké?

Je to velká výzva. Jsem zde sám a musím si se vším poradit.

Svět financí ale není jednoduchý a není v něm prostor na chyby. Není stresující být jediným bankéřem v městě s více než pěti tisíci obyvateli? Přímou na Hluboké jsem sice sám, ale samozřejmě se mohu opřít o zázemí České spořitelny. V krátkém čase mohu vykomunikovat prakticky cokoliv. Pozice jediného bankéře přináší i pozitiva. Mohu s lidmi navázat osobní kontakt, a když budou spokojeni, vrátí se a přivedou s sebou i další klienty. Platí to samozřejmě i opačně.

Česká spořitelna změnila model obsluhy klienta na bezhotovostní. Je to velký rozdíl oproti situaci, kdy jsou v bance skladovány i fyzické peníze?

Je to příjemná změna. Odpadá mi totiž zodpovědnost za manipulaci s penězi. Mohu se tak plně soustředit na vztah s klientem a poradenství.

Jak vnímají tuto skutečnost lidé – že si do banky již nechodí tolik ukládat či vybírat peníze, ale spíše získávat rady či sjednávat finanční služby?

To je velmi individuální. Jednal jsem například s klientkou, která byla překvapená, že zde není pokladna a dotazovala se, proč tady vůbec pobočka je. Spousta klientů ale zase oceňuje to, že nyní mám na ně více času, mohu jim věnovat hodinu času a neběhají sem v průběhu schůzek lidí s tržbami. Ti, co potřebují provést běžný vklad či výběr peněz, už nemusejí čekat, až na ně přijde řada na pokladně a vyřídí si transakci rychleji prostřednictvím bankomatu.

Jak změna přeměna pobočky Hluboká na bezhotovostní život jejím klientům?

Změnu nejvíce pocítí klienti, kteří nevyužívali platební karty a spoléhali se na vkladní knížky. Jestliže za mnou přijde klient, který chce provést vklad či výběr z vkladní knížky, nemůžu mu s výběrem hotovosti na místě pomoci a musím ho odkázat na pobočku v Českých Budějovicích. Snažím se ale takovým klientům vysvětlit přednosti platebních karet, aby mohli pracovat s bankomatem, protože i na vkladní knížku, protože i na vkladní knížku lze vložit hotovost bankomatem nebo převodem z účtu.

Jenže ne všichni klienti s bankomatem umějí zacházet. Někteří mohou mít obavy...

Obavy nejsou na místě. Klienty samozřejmě naučím pracovat s bankomatem, provádět vklady a výběry, anebo i provádět platby přes bankomat. Případně, když si nepamatují PIN, ukážu jim, jak si ho mohou upravit a nastavit takový PIN, který si budou pamatovat.

Jak takoví klienti reagují?

Poté, co je naučím pracovat s bankomatem, zjistí, kolik mohou ušetřit času. Nejsou vázáni svým časem či otevírací dobou pobočky, k bankomatu mohou přijít kdykoliv.

Pobočka na Hluboké je umístěna v turistickém centru Hluboké, nedaleko zámku. Jak často využívají služby České spořitelny na Hluboké právě zahraniční turisté?

Relativně často, když vybírají hotovost z bankomatu.

Jak jste se dostal do pozice bankéře na Hluboké?

Původně jsem dělal zástupce manažera pobočky u Černé věže v Českých Budějovicích. Dostal jsem možnost podílet se na přeměně pobočky na Hluboké, aby pružněji reagovala na potřeby klientů i nové trendy v poradenství. Dal jsem si cíl, že pobočka na Hluboké bude fungovat a bude fungovat dobře. Za tím půjdu jako buldok.

Mimochodem, jaký je váš přístup k hotovosti? Kolik při sobě nosíte peněz?

Přiznám se, že peníze skoro nenosím. Většinou mám u sebe jen drobné, platební kartu a mobil, abych mohl kdykoliv zaplatit vše, co potřebuji. Dnes si pro peníze nemusím chodit jen k bankomatům, protože služba Cashback, která umožňuje vybrat si určitou hotovost při placení kartou u pokladny, je dostupná u celé řady obchodníků, například v prodejnách COOP (jedna z nich je zhruba 100 metrů od pobočky České spořitelny).

František Bouc

Den Bernarda
4. října 2018, od 17:00
pivo za 15 Kč

v RELAX HOTELU PELIKÁN PURKAREC. Těšíme se na Vaši návštěvu.

PROBÍRÁ NA ODMÁČKOVÝCH MÍSTEC, KDE ČAPUJE PIVO BERNARD. ANŽE TAVÁ DO POSLEDNÍ KAPKY. CENA 15 Kč PLATÍ POUZE PŘI KONZUMACI V MÍSTĚ KONÁNÍ. REZERVOUJE SI SVÉ MÍSTO VČAS.

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

Neštípané palivové dřevo v délkách 2m (cena bez 15 % DPH):

jehličnaté palivové dřevo borovice, smrk	650 Kč/prm
listnaté palivové dřevo bříza	750 Kč/prm
listnaté palivové dřevo dub	800 Kč/prm
listnaté palivové dřevo měkké	550 Kč/prm

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

TĚŽBA A VÝKUP DŘEVNÍ HMOTY

Ceny viz. webové stránky.

PER SALTUS

www.persaltus.cz
+420 605 512 451

Pár slov, která by měla zaznít...

S otcem Tomasem jednoho horkého srpnového dne

Ztratili jsme úctu ke smrti? Po naší ulici jde pohřební průvod s mladým vojákem, který padl v Afgánistánu, a lidé v restauraci na chodníku zůstávají v klidu sedět. Když jsem byla malá a kolem šel pohřební průvod, lidé vstali a kdo měl, smekl klobouk.

Vysídili jsme smrt ze života. Dříve se umíralo převážně doma. I děti měly osobní zkušenost smrti z blízkého okolí. Vnímali jsme nejen začátek, ale i konec života. Dnes se setkáváme se smrtí zblízka jen zřídka. Naštěstí? Nebo bohužel? S existencí smrti neumíme zacházet. Smrt vytěšňujeme ze svého vědomí, protože se bojíme. Smrt před filmovou kamerou ovládáme, ale v reálném životě? Pohlédnout smrti tváří v tvář neumíme, klopiíme oči, odvracíme tvář, ztrácíme slova, ochabují gesta. Máme strach. Nedokážeme vzdát úctu, která náležím těm, kteří našli odvahu zdvihnout oči, pohlédnout na smrt, neuhýbat jejímu pohledu. Možná podvědomě, možná vědomě eliminujeme nepříjemné pocity. Nedokážeme se zastavit a uvědomit si jejich důležitost i pro nás samotné. Jde o přijetí reality lidského života. Moderní doba člověka redukovala na individuuum zaměřené na sebe; na sebe-pojetí, sebe-realizaci, sebe-reflexi, sebe-..., na svá osobní, jedinečná, často bezohledná, práva. Křesťanství vnímá člověka jako osobu, který je člověkem v plnosti pouze ve vztahu. Ve vztahu k druhému člověku, v rozměru, který jej přesahuje. I to může být důvod, proč lidé nedokážou vzdát úctu pohřebnímu průvodu. Myslím, že to není lhostejnost, spíše sebestřednost; začarovaný kruh, z kterého člověk zahleděný do sebe marně hledá cestu. Pak se může stát, že obědváme nebo nakupujeme, kolem prochází pohřební průvod a nás ani nenapadne, abychom opustili pozemské všednosti, překročili vlastní stín, zastavili se a vzdali úctu lidství, která nás ve své jednoduché obyčejnosti zcela přesahuje.

Jak nás vychovat, abychom v sobě nesli základy etiky? Učíme se držet u stolu vidličku a nůž, ale neučíme se, že na pohřby se nechodí ze zvědavosti nebo že u dopravní nehody se nezevluje, ale pomáhá.

Myslím, že neexistuje návod na dokonalou výchovu. Dle mého názoru by měla být plodem výchovy existenciální proměna člověka. Tu nestačí demonstrovat nastudováním a dodržováním jakkoli kodifikovaných nebo společensky vyžadovaných pravidel. Podstatné je zvnitřnění, vžití a ztotožnění se člověka s postojem ve světě a ke světu. Není potřeba hledat složité cesty. Přijmout to, že nás mnohé přesahuje, že pozemský život není vše, co je. Smrt není jen slovo, hrozba nebo strašák. Smrt nás přesahuje definitivně. Smrt je protikladem k životu. Jsme tady, protože nám byl dán život, chceme ho žít, chceme ho prožívat s tím vším pěkným, co k němu patří. A smrt? Zastaví nás, ochromí, paralyzuje. Její blízkost nás přivádí k otázkám: Proč tu jsem? Kdo mě stvořil? Kam jdu? Kdo mi dává směr? Jak žiji? Kdo stanovil pravidla?

Jako křesťan na to mám jasnou odpověď. Věřím v existenci Boha. Stvořil mě, vede mě životem jako dobrý otec, směřuje mě, dává mi pravidla k dosažení štěstí, čeká na mě u bran smrti. Pro mě je bytostně důležité, že Ježíš přišel na svět, žil ho jako já, ale bez hříchu, byl nespravedlivě ukřižován, zemřel, ale pak vstal z mrtvých a ukázal lidem, že pozemským životem cesta nekončí, že se nemusíme smrti bát. Pro křesťana je pohřeb příležitostí se pozastavit nad konečností pozemského života, chválit Boha za život a vzdát úctu těm, kteří nás předcházejí do nebe, i sdílet trápení těch, kteří zůstávají se zraněným, krvácejícím srdcem. To není představa pro každého člověka. I křesťané tuto myšlenku ne vždy unesou až do důsledků. Jsme lidé slabí. Smrti se bojíme. Lpíme na pozemském životě, přestože věříme, že pozemský život je jen kratičká epizoda života věčného. Jde o ochotu ponořit se do hluboké podstaty života. Odvaha pokládat si otázky otevírá prostor pro hledání a formulaci odpovědí, tedy pro etickou rovinu života. Etika může pomáhat, ale bez uvědomění si smyslu bytí může být jen prázdným pravidlem.

Měli bychom umět cítit lásku a úctu k životu i smrti, i k těm, které jsme osobně neznali. Pokud se nás smrt týká osobně, trpíme velkou ztrátou,

a to i tehdy, když se na tu ztrátu můžeme připravit. Když vidíme pozvolné odcházení, stárnutí, nemoc. Můžeme se připravit na to, že jednou nastane rozloučení, ale i takový odchod nás bolí.

Podstatné je nelpět na pozemském životě, přijmout smrt jako přirozenou součást života. Je to ovšem to nejtěžší, co je. Chce to velkou odvahu. Kdo lpí na pozemském životě, jako kdyby umřel. Žije ze strachu, že život ztratí. Kdo přijal smrt a vše co s ní souvisí; nemoc, nesoběstačnost, stárnutí, za nedílnou součást života, stává se skutečně svobodným, učí se žít naplno vzhledem k věčnosti. Osobně tomu říkám, že „mám sbaleno“. Jsem připraven jít dál, neboť tento svět je jen levný motel, který obývám na cestě do nebeského domova, jak jednou řekla Matka Tereza z Kalkaty. Tomu mě učí křesťanství. Od té doby, co jsem tohle pochopil, stal jsem se podstatně svobodnějším člověkem, než jsem byl před tím. Vyrovnání se s realitou vlastní smrti je podstatně jednodušší než přijetí smrtelnosti ostatních. Tak jako Kristus zvítězil nad smrtí, i ten, koho smrt v očích pozemského světa „přemohla“, je v konečném důsledku vítězem. Pro ty, kteří zůstávají na zemi, je ale smrt blízké osoby bolestná. Zůstává nejistota, místo milovaného je prázdné. Čím více milujeme, tím více krvácí naše srdce ztrátou. A milujeme právě proto, aby láska zhojila zranění, i když jizva zůstane navždy. Je to paradox uvědomělého života, velké tajemství.

Ano, ale když odejde mladý člověk, jitrí to naše myšlenky a nedokážeme se s tou skutečností smířit. Nedávno jedna z hlubokých mladých farnic, zvolila život v přísném klášteře a vzdálila se našemu světu. Není to také určitá paralela předčasněho odchodu z našeho života?

Smrt si člověk nevolí svobodně. Jednou nadejde náš čas. Já se na tu chvíli těším, i když jsem v tomto světě šťastný. Nemám strach. Nejsou to jen řeči, neboť jsem osobně zažil hodinu, kdy jsem myslel, že nadešel můj čas. Jarka Kubešová si svobodně zvolila život v klášteře. Po mnoha letech rozlišování našla odvahu jít proti proudu tohoto světa. Uvěřila, že existuje možnost žít život s Bohem naplno již tady na zemi. Odešla z civilního života, z každodenní všednodennosti. Vybrala si V. I. P. život s Bohem, život ne nepřírozený, ale nadpřírozený. Mě to připadá naprosto fascinující a obdivuhodné! Věřím, že je každý člověk Bohem povolán ke své životní cestě. Každý osobně, zcela individuálně a jedinečně. Bůh nás povolává k rodičovství, manželství, službě, ke studiu, k umění. Každý jde svou životní cestu, ale ne každý porozumí svému povolání. Pokusím se toto poněkud krkolomné konstatování vysvětlit. Tak například vrcholový sportovec. Pokud chce dosáhnout „vrcholu“, např. olympiády, musí mnoho obětovat, soustředit se na jediný cíl. Každý si to dokáže představit, ale ne každý na to má. Ten sportovec je v něčem podobný Jarce, která ze svobodné vůle podřizuje svůj život cíli. Tím cílem je Bůh, nebe, nadpřírozený život v Boží přítomnosti nebo jakkoliv to člověk nazve. Proč se nedíváme snaze vrcholového sportovce? Proč nám rozhodnutí pro zasvěcený život připadá nenormální? Snad proto, že vnímáme mysterium, které ona nahlédla a následovala, závazně, na celý život, ale nejsme uschopnění porozumět. Jen se někde uvnitř chvějeme a toto nepochopitelné chvění nás zaslepuje. Jarka si zvolila za životní metu nebeskou bránu, kterou ovšem dosáhneme jen skrze bránu smrti. A co více. Vložila svůj život do služby nám všem. Svou modlitbou posvěcuje náš každodenní život, přimlouvá se za nás. Je Božím andělem na této zemi a to je velká věc, ač to zní nepochopitelně.

Pro běžnou populaci je to samozřejmě výjimečné. Většina si žije svůj – řekněme tuctový život – a vnímáme tu situaci jako nepřírozenou.

Každého povolává Bůh originálním způsobem, k různým věcem, na různé cesty. Někdo vstoupí do kláštera, jiný do manželství, já jsem se stal knězem, a zase jiný se stal vojákem a odjel do Afghánistánu, kde položil život za lidi, které neznal. Výjimečné životy, originální cesty, nepochopitelné osudy, obdivuhodné až hrdinské. Mohou být vzorem pro ostatní, životními archetypy. Zaujala mě slova, která řekl kamarád Kamila Beneše při jeho pohřbu. Řekl: „Kamil byl velmi inspirující člověk, vždycky se smál, povzbuzoval lidi kolem

sebe. Když se Kamil vracel domů, vyprávěl mi prožité příběhy. Rozhodl jsem se jít v jeho stopách.“ Kamil Beneš žil své poslání, našel v něm smysl života, položil svůj život. Jsou lidé, kteří celý život chodí do práce, která je nebvá, ve které přežívají, otrávení a naštvaní na sebe i druhé, kteří potřebují každého a vždy kritizovat. A pak existují ti, kteří svému poslání odevzdají všechno, inspirují další, najdou smysl svého života a svůj cíl. Jsou to dva extrémy. Naslouchat a porozumět „vnitřním pohnutkám“ nedokáže každý. Chce to velkou odvahu jít proti proudu, proti jistotám běžného života, proti normám tohoto světa. Těžko vysvětlit, proč se člověk odváží jít „bojovat“ za cizí národ, za mír těch, které ani nezná a za ty, kteří zůstávají v bezpečí domova. Těžko vysvětlit, proč se člověk rozhodne vstoupit do kláštera a modlit se za pokoj těch, které ani nezná a kteří žijeme každodenní životy.

Možná jsou to o to větší kontrasty u vědomí toho, že většina lidí je dnes jakoby líná cokoli podniknout pro „lepší zítřek“. Jsme otrávení společností, kde vlastně nikdo nebojuje za ideály, pro nic neplane, všechno je nám jedno. V srpnu to bylo 50 let od roku 1968. Také vaši rodiče v té době emigrovali. Okupace a následná „normalizace“ se tehdy dotkla mnoha lidí. Našemu prezidentovi to výročí nestálo za zmínku. Ale nakonec – moc ráda jsem zase jednou viděla plný Václavák lidí a závěrečnou zpívanou hymnu – zase jednou zazněla celá, i se slovenskou slokou...

Je vzácností potkat člověka, který hoří pro ideál, z kterého vyrazuje vnitřní touha po dosažení něčeho, co ho přesahuje. Zdá se, že nás už nic neohromí... Jsme zvyklí žít v míru a klidu. Už jsme dlouho nemuseli za nic bojovat. Války jsou špatné. Je to velké zlo, které člověku zároveň osvětí důležitost toho, co má, toho, čeho si má vážit, a o co snadno může přijít. Každá generace si musí projít svým utrpením, aby si znovu začala vážit dobra, toužila po ideálech. My starší můžeme jen předávat dál, co jsme načerpali, z čeho jsme žili, po čem jsme toužili, kam jsme směřovali. Až vymře generace roku 1968, už nebude přímý svědek pocitů a událostí té doby. Tak jako odešli pamětníci druhé světové války. Tak jako dávno zemřeli ti, co zažili první republiku, francouzskou revoluci, třicetiletou válku... Je to tak stejné po celou historii lidstva. Lidská zkušenost je nepřenositelná, osobní prožitek nenahraditelný. Můžeme si o událostech číst, natáčet a sledovat filmy, ale do hloubky už nám to nic neříká. Potřebujeme si „to“ zažít na vlastní kůži. Znovu a znovu tvrdohlavě opakujeme stejné chyby, jež přinášejí stejná zranění a křivdy. Je to na každém z nás. Každý člověk je jedinečnou svobodnou bytostí, jehož důstojnost vychází z podstaty člověka jako Božího Stvoření. Je morální povinností ji respektovat. Jako kněz cítím své poslání v povzbuzování křesťanů, a nejen křesťanů, k tomu, aby svou víru žili naplno, aby se vzdělávali, o své víře přemýšleli, sdíleli ji, diskutovali o ní a tím ve víře rostli. Aby svým životem svědčili o životě s Kristem. Každým kázáním se snažím dosáhnout posunu v životě mém i svých posluchačů, byť jen o nepatrný krůček. Křesťanství má velké ideály, které nedokážeme realizovat sami, ale s všemohoucím Bohem to jde; krok za krokem. Od té doby, kdy jsem před patnácti lety znovu uvěřil Ježíši, postupně hlouběji pochopil smysl křesťanství, poznal Boží všemohoucnost a moudrost, se mi změnil život. Hořím nadšením pro Boha. Často říkám, že jsem „blázen“ pro Krista. Protože nejsem pyroman, mohu jen nabízet lidem, aby si zadarmo připálili a sami také hořeli pro velké ideály křesťanského života. Nečekám vděčnost, ani chválu. Ježíše za jeho zápal ukřižovali. Proč bych já čekal od světa něco jiného než kritiku a výsměch. Ale na druhou stranu cítím velikou vděčnost za to a mám obrovskou radost z toho, že se postupně lidé přidávají, že roste Boží rodina novými angažovanými a zapálenými křesťany, že zní chvalozpěv a radost.

A stejně tak si musíme hledat každý tu svoji osobní cestu?

Hledání osobní cesty je celoživotní proces. Podstatné je neztratit směr a pojmenovat cíl. Křesťan to má svým způsobem „jednodušší“. Ví, na koho se obrátit; ptá se Boha: Co tedy chceš s mým životem? Co mám dělat? Z osobní zkušenosti mohu dosvědčit, že když se ptám Boha, co dělat, On mi „poradí“ a díky tomu jsem šťastný. To neznamená, že mám jednoduchý

život. Jedna rovina je ptát se a druhá rovina přijmout odpověď, s pokorou se snažit porozumět. Pokud tohle dokážete, rozhostí se ve vašem nitru pokojný klid, vyrovnanost srdce a mysli. Znáte svůj směr, najdete cestu, dokážete trpělivě unést i protivenství, nemoc, zklamání, zradu svou nebo jiných. Pevně věřím, že Jarka Kubešová a Kamil Beneš jsou ti šťastní, neváhám říci vyvolení, kteří poznali své životní povolání a vykročili správným směrem. Nejsme uschopnění porozumět. Věřím, že oba našli své štěstí, opravdové bytostné štěstí, nikoli jen pocit, který štěstím nazýváme. Tato realita je pro pozorovatele neuchopitelná, dokonce bolestná. Na opravdovosti smyslu jejich životů to ale nic nemění.

Takže když poslechneme svůj vnitřní hlas, budeme šťastní?

Pokud tím vnitřním hlasem myslíte Boží hlas a štěstí neomezíte na pocit veselosti a spokojenosti, ale vnímáte štěstí jako harmonii „celého“ člověka, který vydrží v dobrém i zlém, v těžkostech i radostech, tak ano. Můj život je důkazem toho, že člověk si může o sobě myslet, že je šťastný, dokud si neuvědomí, že jeho štěstí je podmíněné tím, co má, na jaké životní úrovni žije, je zdravý, má přátele a žije ve svobodné zemi, má peníze a nemusí příliš přemýšlet o svých výdajích. Štěstí, které jsem dostal, když jsem znovu uvěřil v Ježíše, přijal Ho jako Pána svého života, je nekonečně větší, než štěstí, které jsem poznal ve svém podnikatelském životě. Byl jsem tehdy podmíněně šťastný. Ke štěstí jsem potřeboval něco mít, někým být, něco vlastnit. Když jsem znovu našel víru ve všemohoucího Boha, poznal jsem, co je nepodmíněné štěstí, nezávislé na tom co mám, jak se mi daří, kolik vydělávám. Ano. Poslechl jsem svůj „vnitřní hlas“, hlas Boží a poznal štěstí. Má cesta zdaleka není u konce. Přestože znám směr a mám jasný cíl, procházím denně mnohými zkouškami a uvědomuji si, že mé štěstí není dokonalé. Jsem člověk hříšný a každou mši svatou to na začátku mši svaté veřejně proklamuji s ostatními věřícími. Stále se ale utvrzuji v tom, že k jeho dokonalosti je nezbytné nelpět na svém životě, ani představách o něm. Život stačí milovat, být vděčný za každý den a s pokorou přijímat vše, co máme, ale zároveň ho můžeme svobodně pustit ze svých dlaní...

obnovená PĚŠÍ POUŤ ke cti sv. Rozálie NA POUTNÍ MÍSTO RACHAČKY

Neděle 9. 9. 2018

14⁰⁰ hodin – sraz u odbočky „Rachačky“
na cestě z Chlumce do Purkarce
15⁰⁰ hodin – poutní mše svatá

Dá se adoptovat kříž?

Není to zase tak dávno, kdy se umístilo 14 křížů kolem Hlubockého kostela. Nejsou nijak mrňavé. Jsou to pořádné kříže, odborně tesané. Však také způsobily před jejich instalací v našem klidném městečku určitý rozruch. A jak se tam hodí! Obyvatelé mě zastavují a chválí jejich originalitu a způsob instalace. Dokonce mládež, která se kolem kostela shromažďuje a zanechává tam znatelné stopy své přítomnosti, ponechala kříže bez poničení.

Jak jsem slíbil, tak nás čekají ještě dvě etapy rozvoje křížové cesty. První byla již zahájena. Křížová cesta má meditativní prvek, ale chce být také osvětou. Proto jsme nechali vyrobit stojany, na kterých budou umístěné informační tabule. Každá tabule bude mít obrazovou část a text k meditaci. Kromě toho bude obsahovat vysvětlení dotyčného zastavení. Tím se návštěvníci dozvědí některá fakta týkající se scény, kterou dotyčné zastavení představuje.

Třetí etapa má za cíl vytvořit komunitní meditační zahradu kolem jednotlivých křížů. Jednotlivá arboreta by měla floristicky vyjádřit význam dotyčného zastavení. Celý systém by měl být napojen na zavlažovací systém.

Tím vznikne 14 jedinečných zahrádek, které dotvoří křížovou cestu. Pevně věřím, že projekt bude povzbuzením a příležitostí k usebrání a ztišení pro místní obyvatele i návštěvníky našeho městečka.

Řada lidí nabídla sama ze sebe pomoc při tvorbě tohoto projektu, protože se jim tato iniciativa tak líbí. Mnozí nemají čas se fyzicky zapojit, a tak nabídli finanční pomoc. Proto jsme se rozhodli 14 křížů nabídnout k adopci firmám, rodinám, spolkům, manželům, jedincům apod. Díky této adopci se kříže budou moci postupně obnovit, bude postaráno o vytvoření zahrádek a jejich následnou péči. Nyní naše meditativní zahrada vzniká díky úsilí menší skupiny dobrodinců. Tímto by se projekt ale stal skutečně komunitním. Společenství je v křesťanství nosným pojmem. Kolem křížové cesty takto vznikne společenství těch, kteří se o kříže nejrůznějšími formami starají. V případě zájmu o adopci se prosím obraťte přímo na mě a rád Vám poskytnu další informace.

Otec Tomas (tomas@vanzavrel.cz)

Kavárna s pochvalou

Eva a Jiří se vrátili ze světa natrvalo na Hlubokou a proto teď už asi pokaždé, když půjdeme kolem jejich kavárny, dostaneme kávu, dobré pití nebo ještě něco sladkého navrch. A protože oba dva jsou perfekcionista, jinak než nejlíp obsluhovat neumí. K tomu navíc přidávají rozevlátost a veselí, a zdraví se tu po italsku, protože italské počasí se do Čech koneckonců nastěhovalo na celé léto. Není tedy divu, že sem chodí na decinku vína místní elegantní dámy, a turisté posílají pozdravy a barevné pohlednice s poděkováním a rozplývají se nejen nad hlubockým zámekem, ale i přívětivou obsluhou v podzámčí. Jestli to totiž nevíte, turismus se tvoří na základě vlídnosti, dobrého jídla a příjemných emocí všeobecně...

Foto: Lucie Jozová

Přátelský koncert

V neděli 30. září 2018 od 17. 00 hodin se v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou uskuteční přátelský koncert.

Představí se dva sbory. Německý ženský pěvecký sbor „Freundschaft“ a náš hlubocký ženský sbor „Záviš“.

Přijďte povzbudit nejen nás, ale i zpěvačky z Německa. Určitě to bude příjemný podvečer s krásnou hudbou a v nádherném prostředí Alšovy jihočeské galerie.

Za Ženský pěvecký sbor Záviš Jarka Šindelářová

Hluboká nad Vltavou připravuje první turistickou stezku pro vozíčkáře

Handicapovaní lidé na vozíčkách se denně setkávají s nepřekonatelnými bariérami. Hluboká nad Vltavou proto chystá celou řadu nových projektů, které těmto lidem zpříjemní život. Stane se tak možná jedním z prvních českých měst, které posune bezbariérovost za hranice běžných norem a vyhlášek.

„Zaměřujeme se jak na občany města, tak na turisty. Vozíčkářů nemáme ve městě mnoho, ale přes léto k nám přijíždějí další a je důležité, aby měli všude umožněný přístup,“ uvedl starosta města Tomáš Jirsa.

S koncepcí bezbariérovosti se přitom nepočítá jen při tvorbě rozpočtové a dotační politiky města. Asi nejdůležitější jsou přímé konzultace

s vozíčkáři a odborníky, kteří se vyjadřují ke každému detailu už v počátcích realizací jednotlivých projektů.

„Přístup radnice je pro nás to nejdůležitější,“ říká konzultant pro bezbariérovost Ivan Nestával. „O všem, co se ve městě chystá stavět, jsme informováni. Můžeme se tak k tomu už od prvopočátku vyjádřit a naše připomínky zanesou do svých plánů i architekti,“ doplňuje Nestával, který se aktuálně věnuje projektu nové turistické stezky pro vozíčkáře, která propojí Hlubokou s Munickým rybníkem a Zoologickou zahradou Ohrada.

„Stavební úpravy vyjdou zhruba na čtyři miliony korun, za které na stezce vybudujeme i relaxační zóny, kde budou vozíčkáři moci posedět s přáteli,“ vysvětluje Nestával, pro kterého je největší výzvou zřícenina Karlova hrádka, který nedávno získala Hluboká od Lesů České republiky. „Pokud se nám podaří zpřístupnit památku i vozíčkářům, stane se z něj zcela ojedinělá turistická atrakce,“ dodává.

Částečně bezbariérovou památkou na Hluboké přitom už je i zámek, kde si mohou návštěvníci na vozíku prohlédnout zámeckou zahradu, park a část prohlídkové trasy v přízemí. Návštěvníci vstupují do zámku po šikmé mobilní rampě a další pohyb v místnostech je bezbariérový.

Zcela bezbariérové je i jedno z prvních evropských workoutových hřišť pro vozíčkáře. Unikátní venkovní posilovna na Hluboké už slouží nejen zdravým lidem, ale také vozíčkářům. Zahájení jeho provozu se tak stalo jedním z dalších kroků města k naplnění vize města bez bariér.

Ing. Ivan Nestával

Na Vltavě pomůže hasičům nový člun

Foto: Lucie Jozová

Nový zásahový člun získali dobrovolní hasiči v Hluboké nad Vltavou. Nové vybavení souvisí se stále rostoucím provozem na řece i intenzivnějším dohledem nad řadou akcí. Pomohl by třeba i při ekologické havárii, nebo povodních.

Měří 6,1 metru a vejde se na něj až 10 hasičů. Obvyklá posádka bude ale menší, člun má sloužit mimo jiné pro záchranu osob, případně další zásahy na řece, ze které se stává stále intenzivněji využívaná dopravní tepna.

„Ještě před deseti, dvaceti lety byly zásahy na vodě docela výjimečné, nejčastěji to byla pomoc při povodních, nebo třeba při úniku látek. Teď tady ale máme desítky až stovky lodí denně, do toho plavce, rybáře, všechny, kteří se na řece pohybují, takže potřebujeme adekvátní vybavení,“ vysvětluje důvod pořízení člunu zástupce velitele hlubockých hasičů Vlastislav Šindelář. On a jeho kolegové mají na starost spolu se složkami Integrovaného záchranného systému přes čtyřicet kilometrů Vltavy.

Nový člun stál 1,6 milionu korun, necelou desetinu hasiči získali z grantu Nadace ČEZ. „Jen doufám, že naostro ho hasiči nebudou využívat příliš často. Jde o ochranu lidí i životního prostředí, takže jsme přispěli velmi rádi. Navíc hasiči celkově patří mezi nejčastější příjemce našich grantů,“ říká za Nadaci ČEZ člen její správní rady František Lust.

Trasu z Prahy do Českých Budějovic je možné proplout od loňského roku, na projektu splavnění se ale zatím stále pracuje. Nutné bude mimo jiné další prohloubení koryta a úprava některých komor a lodních výtahů. Podle starostů Týna nad Vltavou a Hluboké provoz na Vltavě po jejím splavnění velmi rychle narůstá. „Meziročně je to určitě více než dvousetprocentní nárůst. Ale ukazuje se, že jsme připravení. Nejen co se týká infrastruktury, jako jsou přístavy a restaurace, ale i organizačních složek, mezi kterými jsou právě hasiči a policisté,“ doplňuje starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa.

Čtyřčata tygrů

Zoo Hluboká hledá jména pro čtyři tygrů narozená v květnu letošního roku. Tři tygři holčičky a jeden kluk se poprvé vydali do venkovního výběhu 30. srpna a během září by jim měli návštěvníci zoo navrhnout jména. Další informace o způsobu výběru jmen budou v nejbližší době zveřejněny na webových stránkách Zoo Hluboká.

Rok s Poškolákem

Foto: archiv oddílu

Prázdniny skončily, zážitky zůstanou a s Poškolákem jich bude v novém školním roce ještě víc!

Léto 2018 bylo s Poškolákem opět nezapomenutelné.

Pod prstíky nám za 5 týdnů prošlo celkem 323 dětí, o které se nejen ve dne, ale i v noci staralo celkem 19 vedoucích a instruktorů.

Ať už se skákalo popředu i pozadu na Parkouru, stavělo mraveniště s Ferdou Mravencem, „mlátilo“ do míče s extraligovými hráči volejbalu, natahovalo a ohýbalo tělo na Gymcampu, popustilo se uzdě fantazii při Nekonečném příběhu, tančilo se na africké rytmy, lítalo se na koštěti s Harry Potterem nebo se do posledního dechu opět skákalo a skákalo na Parkour campu... tak to bylo skvělé a báječné a veselé! Děkujeme!

Poděkování patří nejen všem vedoucím a instruktorům Poškoláka, rodičům a jejich dětem, ale také Romanovi Rákosníkovi a personálu koupaliště, Petru Pišovi, SDH Hluboká Janu Vejvodovi a Martinovi Bártovi, Davidovi Šťastnému a zaměstnancům Adrenalin parku, Mírovi Dvořákovi, zaměstnancům Infocentra Jaderné elektrárny Temelín, restauracím Bakalář, Kuki a Snack Restaurant.

A co přijde ve školním roce 2018-2019?

Opět je připravena široká nabídka zájmových kroužků pro děti od 3 do 15 let a cvičení pro dospěláky. Mezi nováčky nám letos přibude např. šachový klub, historicky první klub florbalu na Hluboké, znovuootevření Prodejní galerie Poškolák, kam srdečně všechny zveme a samozřejmě další, zatím utajené, nové projekty, které pro Vás Poškolák připravil.

Více se dozvíte na www.cvc-poskolak.cz

Automobiloví veteráni opět zavítají na Hlubokou

Foto: archiv klubu

Milovníci veteránů si přijdou na své v pátek 7. září. Do Hluboké nad Vltavou se znovu vrátí stroje, které psaly automobilovou historii. Devátý ročník South Bohemia Classic, mezinárodní setinové rallye klasických a sportovních vozů, sem zavede více než 140 posádek z jedenácti zemí světa.

Hodnotné skvosty začnou do města přijíždět krátce po 17:30 přes Záměstí ve směru z Hosína. Nejzajímavějším místem pro sledování

klenotů na čtyřech kolech bude náměstí Československé armády, kde bude na prostranství mezi Pivovarem Hluboká a kostelem umístěna takzvaná průjezdní kontrola. Díky ní tam každé vozidlo zastaví a diváci budou mít dostatek času si ho prohlédnout. Vozy budou dále pokračovat Masarykovou a Husovou ulicí k ZOO Ohrada a rybníku Bezdrev na další zastávku v Holašovicích.

K vidění budou legendární, ale i méně známé značky – jmenujme například Jaguar, MG, Mercedes-Benz, Cadillac, Austin Healey, Ferrari, Chevrolet, Porsche, Škoda, Wolseley, Rover nebo Triumph.

IX. South Bohemia Classic 2018, největší akce svého druhu na území České republiky, odstartuje v 17:15 na českobudějovickém náměstí Přemysla Otakara II. Trasa dále vede přes Hlubokou, Holašovice, Chvalšiny, Český Krumlov a Přídoří až do cíle prvního dne v Hotel Resortu Relax v Dolní Vltavici. Během sobotní etapy posádky pojedou kolem Vltavy do Rožmberku, zavítají do Rakouska, Novohradských hor, Borovan a také vystoupají na vrchol Kramolína ke Stezce korunami stromů. Vrcholem akce bude Grand Prix Kaplice se začátkem ve 13 hodin.

Další informace včetně kompletního seznamu přihlášených najdete na www.southbohemiaclassic.cz.

Pavel Kacerovský, ČK motosport, Foto: Ondřej Kroutil

Junior Golf Kemp

O víkendu 20.–22. 7. 2018 proběhl dlouho očekávaný Junior Golf Kemp, kterého se účastnilo patnáct dětí. Děti stanovaly společně s trenéry v blízkosti klubovny Golf Resortu Hluboká. V pátek, mimo výuky golfu, také společně opékaly špekáčky a užívaly si první večer kempu. Druhý den ráno se po snídani děti odebraly na odpaliště, kde pilovaly golfovou techniku. Ve volných chvílích hrály další míčové hry. Pro děti byla připravená také výuka anglického jazyka od zkušeného lektora, kde se malí golfisté naučili některá golfová slovíčka. Ve večerních hodinách se konala

stezka odvahy, kde všechny děti prokázaly, jak jsou nebojácné a statečné. Junior Golf Kemp pokračoval i v neděli, kde se ratolesti utkaly v dalším kole Junior Golf Cupu. Děti podávaly velmi vyrovnané výkony a rozdíly mezi jednotlivými místy byly minimální. Poté si již rodiče přebírali své potomky a pomalu odjížděli k domovům. Všem dětem i rodičům děkujeme za účast a doufáme, že se uvidíme u dalšího Junior Golf Kempu nebo Junior Golf Cupu.

Cyklo Hluboká

Náš malý Cyklo obchod v Hluboké nad Vltavou jsme otevřeli před 8 měsíci a sídlíme na Masarykově třídě 975 v podloubí nedaleko náměstí.

V současné době provozujeme nejen prodejnu a opravnu, ale nově i půjčovnu jízdních kol a doplňků.

Zakoupit si u nás můžete dámská, pánská i dětská jízdní kola, elektrokola i cyklo vybavení, jako jsou přilby, rukavice, oblečení atd. Vzhledem k omezeným prostorům nemůžeme mít vše vystavené na prodejně, ale rádi vám vše objednáme dle vašich požadavků.

Dále provádíme veškerý servis jízdních kol i elektrokol. Snažíme se o co nejvyšší kvalitu, ale i co nejrychlejší opravu za rozumnou cenu.

Novinkou je i půjčovna jízdních kol a cyklo doplňků pro dámy, pány i děti. Do budoucna bychom rádi půjčovali i elektrokola. Individuálně se můžete dohodnout na termínu vypůjčení a vrácení kola i mimo otevírací dobu, podle našich možností. Otevírací doba naší prodejny a půjčovny je od pondělí do pátku od 9 do 12hod, odpoledne od 13 do 17hod. V sobotu

máme otevřeno od 9 do 11:30. V případě nutnosti je možné domluvit se individuálně.

Pořádáme také cyklo výlety po okolí s průvodcem, vše záleží na domluvě. Náš cyklo tým „Hlubočáci“ se zúčastňuje nejruznějších závodů po celé republice a budeme rádi, když se naše řady rozšíří.

Naším cílem je zákazník, který od nás bude odcházet spokojený, s touhou doporučovat nás dál.

Navštívit můžete i naše webové stránky www.cyklohluboka.cz a náš facebookový profil www.facebook.com/cyklohluboka. Tyto stránky stále zdokonalujeme, mějte s námi, prosím, trpělivost. Budeme rádi za každý váš Like.

Kontaktovat nás můžete i na tel. č. 604 125 573, 773 571 941 nebo na mailové adrese jakykolda@seznam.cz

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Jízdní kola a elektrokola

- Servis a prodej
- Stavba kol na míru
- Dětská kola, odrážedla, vozíky
- Cyklo doplňky a náhradní díly
- Profesionální a osobní přístup
- Půjčovna kol

- Doplňkové služby
- Kroužková vazba dokumentů A4
- Digitalizace starých fotografií

CYKLOVÝLETY s průvodcem na HLUBOKÉ

Chcete poznat okolí Hluboké?

Každý den od pondělí do pátku, sobota dle dohody.

1. výlet od 10.00 hod 2. výlet od 16.00 hod

Máme k dispozici **zapůjčení kol**, výlety se uskuteční při objednání **min. 3 osob**.

1. okruh

Hluboká n./V. - České Vrbné - Vrbenské rybníky - Haklovy Dvory - Čejkovice - ZOO - Hluboká n./V.

2. okruh

Hluboká n./V. - České Vrbné - Historie města Č.Budějovic - Stromovka - Opatovice - Hluboká n./V.

3. okruh

dle dohody se zájemci

Cyklovýlety objednávejte na tel. **773 571 941, 604 125 573** na e-mail: ikucera.t@seznam.cz nebo na prodejně Masarykova 975
Cena výletu 400,- Kč (předem objednání telefonem sleva 100,-)

Aby vaše tělo fungovalo.....

Možnost vyzkoušení unikátního, klinicky testovaného elektroléčebného přístroje pro rehabilitaci pulzním magnetickým polem v domácím prostředí. Zvláště vhodný pro

- Bolesti pohybového aparátu a zad
- Osteoporóza, artróza kloubů (kyčle, kolena, ramena)
- Otoky a záněty kloubů, tenisový loket
- Záněty nosních dutin, prostatitida
- Poruchy prokrvení končetin a regenerace svalů
- Prevence diabetické nohy

Možnost vyzkoušení přímo na prodejně po předchozím objednání na tel. **603 904 842** nebo na e-mail: lada.svec@volny.cz

Přírodní doplňky české firmy ENERGY pro zdraví, prevenci i řešení obtíží - pro zdravé kosti a klouby je zvláště vhodný SKELETIN, doplněk s obsahem kolagenu, sépiové kosti, rybího oleje, manganu a rostlinných extraktů.

více na www.celomed.cz

Hlubocký dobročinný knižní bazaru po čtvrté!

Milí sousedé, mnozí už jste se v minulých letech zapojili, přispěli darem nebo koupí knih a z návštěvy našeho stánku jste si udělali milou rodinnou tradici.

Díky vám každý rok získáme pěknou finanční částku Pro radost dětí z Dětského domova Boršov nad Vltavou. Kničky můžete donést

do Infocentra Hluboká nad Vltavou do 13. září. Nakupovat přijďte na Slavnosti vína 15. září, náš stánek najdete na náměstí. Společně uděláme něco málo Pro radost – projekt na podporu dětí z dětského domova.

Těšíme se na milá setkání...

Simona a Ivan Nestávalovi

• KOMINICTVÍ JUNG z Č. Budějovic oznamuje:

V termínu od 1. 9. 2018 do 31.10.2018 budou v obci probíhat **KONTROLY A ČISTĚNÍ SPALINOVÝCH CEST KOMÍNŮ** od tuhých a plyných paliv. Povinnost dle nového požárního zákona č. 320/2015Sb. Cena služby je 500 Kč/průduch. Zájemci se mohou objednávat na tel./SMS 608 043 563

• **Pronajmu garáž** v Hluboké nad Vltavou. Lokalita u Munického rybníka. Cena dohodou. Tel.: 602 441 834

• **Koupím sbírku známek**, tel.: 722 777 672

POZVÁNÍ

NA SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCE PURKAREC

Plánovaný program

Sraz rodáků a přátel obce Purkarec

8. 9. 2018

k výročí 666 let od první písemné zmínky

13:00 hod. - slavnostní zahájení, vztyčení státní vlajky, státní hymna
- uctění památky u památníku padlým v 1. a 2. sv. válce a památníku vorovlavcům
- slavnostní průvod k nové hasičské zbrojnici se spolkovou místností a její žehnání
- výsadba stromu přátelství (lípy) a uložení pamětní schránky ke 100. výročí založení Československa

14:00 hod. - volná zábava s dechovou kapelou **Šumavanka**
- prohlídka nové hasičské zbrojnice se spol. místností
- výstava dobových fotografií Purkarec
- prohlídka Vorašského muzea
- promítání filmů a dobových fotografií z Purkarec
- beseda o rodokmenech rodáků z Purkarec s paní Hanou Tlamsovou

15:00 hod. - předvedení hasičského útoku mladých purkareckých hasičů

17:00 hod. - slavnostní mše v kostele sv. Jiří v Purkarcích

20:00 hod. - volná zábava s rockovou kapelou **Rozmetadlo**

Po celou dobu akce možnost občerstvení v místních restauracích, nebo ve společném stánku členů SDH Purkarec a Spolku Vltavan v Purkarcích, kde najdete rozmanité nápoje a pokrmy vysoké kvality za nízké ceny.

Český rybářský svaz

MO Hluboká nad Vltavou

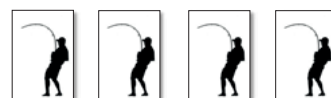
Oznamujeme všem zájemcům o rybolov na místním revíru Pískovna, že byl zahájen prodej třídních povolenek za skvělou cenu 500,-Kč. Pro zakoupení této povolenky je nutné vlastnit rybářský lístek.

Tyto povolenky lze zakoupit POUZE v Infocentru na adrese: Zborovská 80, Hluboká nad Vltavou
telefon: +420 387 966 164.

PROVOZNÍ DOBA:

Duben - Říjen: pondělí - neděle 9:00 – 18:00
Listopad - Březen: úterý - neděle 10:00 – 12:00, 12:45 – 16:00

Zájemci o zakoupení dlouhodobější povolenky (7 dní a více), nechtě kontaktují prodejce pana Vladimíra Peprného na telefonu 606 410 299.

Pozvánka na benefiční akce – Hospic sv. Jana N. Neumanna a Domov Matky Vojtěchy

7. 9. 2018 – BABOUCI, nejstarší jihočeská dechová kapela, od 17:00 hodin v parku hospice, vstupné dobrovolné

21. 9. 2018 – HEROS Oseky, divadelní vystoupení ochotníků z obce Oseky, zahrají pro potěšení klientů hospice i veřejnosti, od 15.00 hodin v parku hospice, vstupné dobrovolné

29. 9. 2018 – ŽERNOVÁČEK, venkovní divadelní vystoupení a pohádka Lotrando a Zubejda, od 14:00 hodin v parku hospice, vstupné dobrovolné
Aktuální informace na www.hospicpt.cz

VINNETOU SE CHCE BRATŘIT... A DALŠÍ TAJEMSTVÍ PRACHATICKÉHO HOSPICE

Sestra rozvázala svačinku.

„Liduško, dáte si chleba s pomazánkou?“

„Ano, ráda. A jaká je?“

„Rybí?“

„Cože? Z lidí? Tu přece jíst nebudu!“

Sestra k ženě hospicového pacienta, někdejšího kantora: „Byl váš manžel, když učil na vysoké škole, přísný na studenty?“

„Na studenty ano. Na studentky ne.“

„Vy mi, sestřičko, připomínáte moji vnučku. Ona je taky taková stíhlá pěkná blondýnka.“

„Skutečně? A kolik je jí let?“

„Dvacet čtyři.“

„Ale to mi lichotí, mně je skoro padesát,“ řdí se sestra nad tou poklonou.

„No jo, vždyť já už taky skoro nic nevidím.“

„Copak je dneska, sestřičko, za den?“

„Je středa.“

„Středa? Středa, je ho tam třeba?“
Pacientka, 98 let.

Pan profesor se šprajcnul. I když bylo pozdě, nechtěl za žádnou cenu do postele. Manželka, která byla na pokoji s ním, měla obavy, aby se kvůli počínajícím Alzheimeru neztratil nebo neupadl. Nabádala ho, ať si jde lehnout, ale on nedbal. Zavolala tedy na pomoc mládou sestru.

„Pane profesore, už je čas na spaní.“

„Kdepak, já tady budu ještě sedět.“

„Pojďte si raději lehnout. Vezmeme si pyžamo a půjdeme do postele.“

Profesor se na sestřičku soustředěně podíval a prohlásil: „Jste bezpochyby velice půvabná dáma, ale do postele s vámi nepůjdu.“

Stařenka se neochotně myla. Vždycky smlouvala. „Dneska ne, byla jsem včera“ – i když to nebyla pravda. Sestry ji přemluvívaly a vzaly do sprchy. Když ji – čistou – uložily do postele, pacientka s odporem prohlásila: „Takový hezký holky, a tak bílý!“

Na sesternu vstoupil pacient a rezolutně prohlásil: „Už jsem přišel na to, proč se tady tak umírám!“

Sestry čekaly všechno, ale tohle ne.

„Může za to kuchař. Ty jeho bramborový knedlíky.“

světa, který je hezčí, radostnější, bezbolestnější i veselejší, než si mnoho lidí myslí.

Z došlých ohlasů: „Včera mi ji kamarádka přivezla. Řehtala jsem se celý večer. Je hezký, jak lidi, kteří vědí, že brzy přijde smrt, jsou až syrově upřímní... Je to dojemné, nadějeplné, důstojné a je to důkaz toho, že smrt nemusí být jen smutná.“

Kdo nevěří, ať do hospice běží! Anebo si přečte tuto knížku. Jejím zakoupením lze mnohé pochopit, hodně se pobavit a zároveň přispět na dobrou věc. Je vhodná i jako dárek.

Cena 99 Kč,

zakoupit možno na recepci hospice v Prachaticích

Služby provozované Hospicem sv. Jana N. Neumanna, o. p. s., Prachatice

1. Lůžkový hospic – 30 lůžek specializované hospicové paliativní péče (od 1. 11. 2005)
 2. Domov se zvláštním režimem – 26 lůžek pro osoby s různými druhy demencí, zejména Alzheimerovou chorobou (od 1. 11. 2012) v Domově Matky Vojtěchy
 3. Odlehčovací služby – lůžková péče (respitní pobyty) poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, o které je jinak pečováno v jejich přirozeném sociálním prostředí, cílem služby je umožnit pečující fyzické osobě nezbytný odpočinek
 4. Odborné sociální poradenství
 5. Domácí hospic sv. Veroniky v Českých Budějovicích (od 1. 10. 2016)
 6. Poradna pro pozůstalé v Českých Budějovicích
 7. Půjčovna pomůcek
 8. Vzdělávací Institut, o. p. s. – dceřiná organizace. Vzdělává odbornou i laickou veřejnost v otázkách zdravotnické a zdravotně sociální péče o těžce nemocné a umírající pacienty a v problematice péče o osoby s demencemi. Pořádá kurzy akreditované ministerstvem práce a sociálních věcí, přednášky, exkurze, stáže, semináře, konference aj.
- www.hospicpt.cz; www.alzheimerpt.cz; www.hospicveronika.cz; www.vzdelavaciinstitut.eu

Čerstvě vydaná knížka, ve které jsou zaznamenány veselé příhody ze života prachatického hospice. Lze v ní nahlédnout pod roušku hospicového

Baseball

Foto: archiv klubu

Ondřej Hajný se zúčastnil prestižní akce WCBF v Japonsku

O prázdninách, 9. srpna, se domů vrátil hlubocký hráč, jedenáctiletý Ondřej Hajný, společně s dalšími čtyřmi kluky z ČR z baseballové akce pořádané v Japonsku. Vše se uskutečnilo pod hlavičkou WCBF, což je organizace věnující se propagaci a ukázkám baseballu po celém světě. Jako ČR jsme měli po delší době možnost vyslat více hráčů. A náš Ondra byl jedním z nich! Z výletu přijel samozřejmě nadšen, plný dojmů a zážitků. Proto se neváhal o pár momentů s námi podělit.

Ondro, právě ses vrátil ze světové akce – WCBF. Co bylo na cestě pro tebe největším zážitkem a kdo další z naší republiky se zúčastnil této akce?

Celé akce se z ČR zúčastnilo 5 hráčů baseballu do 11 let a jeden trenér jako doprovod. Kromě mne byli v Japonsku Matěj Chrobík, Viki Pémová, Kris Feranec, Lukáš Michera a jako doprovod Matouš Procházka. Už prvním zážitkem byla cesta z Prahy přes Paříž do Tokia a posledním přeletem do Izuma. Celý camp probíhal ve městě Matsue a jeho okolí. Každý den jsme přejížděli přistavenými autobusy z Gymnázia, kde jsme byli ubytováni, na hřiště, kde probíhaly tréninky. Účastnilo se cca 200 hráčů ze 13 zemí, z toho bylo nejvíce Japonců. Celkem 10 HC a 17 asistentů. HC byli z Japonska, USA, Holandska, Itálie a Austrálie. Všichni asistenti byli Japonci.

Které japonské zvyky jste poznali, a jaké tě nejvíce zaujaly?

Všichni Japonci jsou nesmírně zdvořilí a čestní. Jejich návyky ohledně čistoty jsou následováníhodné. Ihned po sobě uklízejí, odpady třídí. Mají jiný náhled na věci, hodně meditují, což nás na jednom z výletů také

učili. Museli jsme jejich návyky dodržovat, tak že úklid všeho byl pro nás samozřejmostí.

Jak probíhaly tréninky a zápasy na hřišti?

Tréninky začaly 3. den po naší aklimatizaci z přeletu a odbytí zahajovacího ceremoniálu spojené s ubytováním a pravidly. Tréninky startovaly každý den ráno hned po snídani a trvaly až do 15 hodiny, poté následoval vždy kulturní a zábavný program. Jednou jsme jeli do akvaparku, jindy do chrámu, kde nás učili meditovat, pak zase Akvárium, a poslední den jsme jeli na lodích po kanále k místnímu hradu v Matsue.

Co bylo odlišné na jejich trénincích oproti našim zvyklům - rozcvička, průběh tréninku...?

Tréninky probíhají skoro stejně jako u nás, začíná se rozcvičkou, rozhýbáním rukou a nohou... Jediné, čemu ještě dávají prostor, je protažení zad. Potom nás rozdělili do skupin po 5, což byla celá naše výprava, a s asistenty jsme obcházeli stanoviště, kde byli jednotliví HC stanoviště pro házení, pálku, catcherování, slideování atd.

Jak jsi zvládal místní podnebí a celkovou aklimatizaci?

Počasi bylo v Japonsku velice horké, okolo 40 stupňů. Ale zvládl jsem to docela v pohodě, dodávali nám velice mnoho tekutin a v době pauzy tréninku byly všude stany.

Které jídlo ti nejvíce chutnalo a naopak, které jsi měl strach vůbec ochutnat?

Výhoda byla, že se jídlo rozdělovalo formou švédských stolů, takže si každý našel to své. Já jsem hodně jedl ryby, ty byly každý den. Sushi jsem zkusil, ale nechutnalo mi. Jeden den nám dokonce přivezli jídlo z KFC.

Celý výlet do Japonska byl pro mě úžasný. Strašně moc se mi tam líbilo a nechtělo se mi domů. Přivezl jsem si moc zážitků a také hodně věcí, které jsme dostali od sponzorů WCBF. Kompletní vybavení na baseball – pálku, rukavici, helmu, trika, šortky, kalhoty, dres, boty, batoh, podkolenky a dokonce hodinky. Našel jsem tam spoustu nových kamarádů, nejvíce ze samotného Japonska. Každému, kdo bude mít příležitost se účastnit takovéto akce, rádím, ať jede, určitě si to užije.

Ondrovi děkujeme za krásný rozhovor a přejeme, aby získané zkušenosti využil při podzimních zápasech na hřišti.

Za Sokol Hluboká koordinátor Ondřej Konvalinka

Mateřské centrum Hluboká

Mateřské centrum je otevřeno 2x v týdnu vždy od 9:30-11:30h v budově hlubocké sokolovny, zadní vchod.

Program se skládá z různých bloků – „ukazovací“ říkanky, zpívánky s hudebními nástroji, pohybové říkanky s pomůckami. Několikrát za

měsíc s dětmi zařazujeme i krátké a jednoduché tvoření na aktuální téma. V mateřském centru je malá herna pro děti, pokud ale se sejde víc dětí, přesouváme se s nimi do velkého sálu sokolovny, kde jim připravíme „opičí dráhu“ nebo jinou pohybovou aktivitu s různým náčiním a pomůckami. Děti si tak zvykají na ostatní děti, jiný prostor a společná pravidla, která platí pro všechny.

Aktuální fotky jak mateřského centra, tak i velkého sálu sokolovny najdete na facebooku – MC Hluboká nad Vltavou.

Plánované akce:

- 11. – 13. 9. 2018 podzimní burza dětského a těhotenského oblečení
- 28. 10. 2018 oslavy 100 let ČSR
- 8. 11. 2018 lampionový průvod pro děti do 6 let

Kontakt:

mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz; Jana Mincu – tel.: 731 419 884; Lucie Malechová – tel.: 607 591 599

Zoo Hluboká Zachraňte bájnýho jednorožce

**GLOBAL
WILDLIFE
CONSERVATION**

Unie českých a slovenských zoologických zahrad (UCSZOO) se připojuje k celosvětovému úsilí o záchranu kriticky ohroženého „asijského jednorožce“. Podporí vznik prvního chovného centra pro saolu na světě.

26. července 2018 na Valné hromadě pořádané v Safari Parku Dvůr Králové nad Labem o tom jednohlasně rozhodli ředitelé českých a slovenských zoologických zahrad, které jsou členy UCSZOO. (<http://www.zoo.cz/>)

Saolu, vzácného asijského kopytníka, jehož objev se stal zoologickou senzací 20. století, nikdy nechovala žádná zoologická zahrada na světě a žádný biolog ji zatím nespátřil ve volné přírodě. I přesto zoologické zahrady a další organizace po celém světě podporují úsilí, které představuje poslední naději na záchranu tohoto kriticky ohroženého druhu. Tou by mohlo být založení populace saoly v lidské péči prostřednictvím prvního záchranného chovného centra na světě. V rámci koordinované kampaně na jeho vznik přispělo již 22 evropských a severoamerických zoologických zahrad částkou více než 350 tisíc dolarů. Unie českých a slovenských zoologických zahrad se rozhodla připojit se k těmto snahám a záchranu saoly rovněž finančně podpořit. Pro záchranný projekt poskytne 100 tis. Kč! Po Zoo Zlín, Zoo Praha, Zoo Ostrava a Zoo Plzeň, které tento ochranný projekt již podporují, se tímto do projektu přímo zapojuje dalších 16 českých a slovenských zoo!

Saolu vědci objevili v roce 1992 v Annamském pohoří na hranicích Laosu a Vietnamu. Navzdory intenzivním snahám Mezinárodního svazu ochrany přírody (IUCN) o ochranu jejího přirozeného prostředí saolu stále významnou měrou ohrožuje komerční pytláctví, díky němuž se tento druh dostal na pokraj vyhynutí. Podle odhadů přežívá v přírodě pravděpodobně nanejvýš 100 jedinců. Posledním řešením kritické situace saoly je vybudovat chovné centrum, založit koordinovaný chovný program a vytvořit životaschopnou záložní populaci saoly v lidské péči pro případ jejího vymření v přírodě.

Pracovní skupina pro saolu (Saola Working Group) v rámci IUCN ve spolupráci s vietnamskou a laoskou vládou spustila 1. října 2017 kampaň na shromáždění finančních prostředků, které použije k založení záchranného chovného centra ve Vietnamu a ke zlepšení ochrany lesních oblastí Vietnamu a Laosu pro případné vypuštění saoly zpět do volné přírody.

Dosud byly získány dary od 22 zoologických zahrad a spolupracujících organizací v Evropě a Severní Americe. „I když bude záchranný chovný program riskantním počinem, neboť o způsobu života, chování a rozmnožování saol zatím nic nevíme, je to jediná zbylá možnost, jak zachránit toto úchvatné zvíře před vyhubením,“ říká Bill Robichaud, koordinátor Saola Working Group IUCN.

Ačkoliv je saola obyvatelem lesů jihovýchodní Asie, do její ochrany se zapojují i instituce v České republice a na Slovensku. „Unie českých a slovenských zoologických zahrad si je vědoma nevyčísitelné hodnoty saoly i zcela neodkladné nutnosti podniknout co nejrychlejší a nejefektivnější opatření pro záchranu tohoto vzácného druhu. Jednotlivé členské zoologické zahrady se rozhodly svými příspěvky vyjádřit svůj jasný závazek k ochraně nejen saoly, ale i další ohrožených divokých zvířat,“ vysvětluje Mgr. Erich Kočner, prezident UCSZOO a ředitel Zoo Košice. Stavbu centra již podpořila i Evropská asociace zoologických zahrad a akvárií (EAZA), která během prvních pěti měsíců kampaně přispěla částkou více než 15 tisíc dolarů.

„Zoologické zahrady patří dlouhé roky k největším podporovatelům ochrany saoly,“ říká Barney Long, ředitel ochrany druhů v organizaci Global Wildlife Conservation (GWC) a člen řídicí komise Saola Working Group. „Současné snahy představují poslední příležitost, jak zachránit saolu před vyhynutím. Zoologické zahrady jsou nesmírně důležitou součástí tohoto úsilí, a to nejen v otázce finančních prostředků, ale rovněž z technického

Foto: archiv zoo

hlediska. Přinášejí odbornost a znalosti, které budeme potřebovat, aby odchyt, transport, péče a chov těchto zvířat v lidské péči probíhaly bezpečně a efektivně.“

Od objevu toho druhu bylo z přírody odchyceno pouhých přibližně 10 saol. Všechny byly odchyceny obyvateli vesnic v Laosu a Vietnamu. Bez profesionální veterinární a chovatelské péče však tato zvířata přežila nanejvýš pouhých několik měsíců. Poslední odchycení saoly bylo zdokumentováno v roce 2010.

Biologové saolu v přírodě od jejího objevení vyfotografovali pouze pětkrát, a to vždy jen prostřednictvím fotopastí – dvakrát v Laosu a třikrát ve Vietnamu. Nejnovější fotografie byla pořízena v roce 2013, kdy fotopast Světového fondu na ochranu přírody (WWF) zachytila saolu v rezervaci Quang Nam Saola Reserve ve středním Vietnamu. Byl to první snímek saoly v přírodě po více než 15 letech. Tyto kopytníky je velmi těžké v přírodě nalézt. Důvodem je jejich nízký počet a skrytý způsob života, pro které získala přezdívku asijský „jednorožec“.

Saola Working Group ve spolupráci s vietnamským ministerstvem zemědělství a rozvoje venkova zvolilo za místo pro výstavbu prvního centra na chov saoly na světě Národní park Bach Ma ve Vietnamu.

Saola Working Group (SWG)

Saola Working Group spolupracuje na ochraně saoly v jejím přirozeném prostředí a na budování pozice saoly jakožto vlajkového druhu pro ochranu biologické i kulturní rozmanitosti celého Annamského pohoří. Saola Working Group je součástí expertní skupiny pro asijské volně žijící kopytníky v rámci IUCN Species Survival Commission. SWG byla založena v roce 2006 v reakci na potřebu neodkladného, soustředěného a koordinovaného úsilí na záchranu saoly před vyhubením.

Více na <https://www.savethesaola.org>

Global Wildlife Conservation (GWC)

GWC usiluje o zachování rozmanitosti života na Zemi tím, že chrání divokou přírodu a divoká zvířata a podporuje strážce přírody. Svůj dopad maximalizuje prostřednictvím vědeckého výzkumu, průzkumu biologické rozmanitosti, ochrany přírodních stanovišť, správy chráněných území, zamezování nelegálního nakládání s volně žijícími živočichy, obnovy populací ohrožených druhů atd.

Více na <http://globalwildlife.org>

Přijďte si užít odpoledne plné zábavy a golfových zážitků s celou rodinou!!

Golf Resort Hluboká

Den otevřených dveří s golfovým trenérem roku

Golfový klub Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluje pozvat na Den otevřených dveří, který se koná v pátek 28. 9. 2018 na driving range Golf Resortu Hluboká, v rámci projektu Evropský týden sportu.

Lekce golfu a zapůjčení vybavení jsou pro účastníky zcela zdarma!!

PROGRAM:

11:00 – 16:00 hodin - v každou celou hodinu proběhne golfová lekce pod vedením Pavla Ambrože - Trenéra roku 2016
17:00 hodin - Prohlídka hřiště, ukázka správné hry na jamce

#BEACTIVE

Omezená kapacita - prosíme o potvrzení účasti na tel.: +420 776 826 376,
e-mail: recepcie@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz

Alšova jihočeská galerie
Areál zámku Hluboká nad Vltavou

Neděle 30. září 2018 v 17:00 hod.

Přátelský koncert

Ženský pěvecký sbor
Frauenchor
"Freundschaft"
Neustrelitz e.V./ DE
Diriguje:
Hans-Joachim Fiedler

Ženský pěvecký sbor
ZÁVIŠ / CZ
Diriguje:
Mgr. Milena Horníková

Vstup zdarma

www.musicandfriends.com

T.J. Sokol Hluboká nad Vltavou

ZDRAVÁ ZÁDA & PÁNEVNÍ DNO

KURZ pro muže a ženy ZAČÁTEČNÍKY

KDY: **STŘEDA** od **3.10. - 19.12.2018** v **9:30 h.**

KDE: **SOKOLOVNA Hluboká nad Vltavou**
Podskalí 394 - malý sál (vchod ze zadu od RRC)

CÍL: Kurz je zaměřen na napřímení pánevního a páteřního svalstva. Rozpohybování kostěné struktury a aktivování svalové struktury pánevní. Posílení hlubokých svalů břicha a zad v souhře s hlavním dýchacím svalstvem bránic a pánevním dnem. Důraz je kladen na všechny vrstvy svalů pánevního dna nezbytné pro muže i ženy jako prevence proti prostatě, inkontinenci, zkrácení sexuálního života. Podpoříme napřímení krční páteře. Zpracujeme na hrudníku koši. Odstraníme chybné pohybové stereotypy, které způsobují bolesti. Zautomatizujeme návyky zdravého pohybu v průběhu dne při běžných denních aktivitách. Dojdeme k poznání a uvědomění si svého těla, jak funguje a předejdeme tak zraněním.

Hodiny jsou vedené dle principů zdravotního Pilates, FYZIOPilates, metodou DNS - Dynamické Neuromuskulární Stabilizace prof. Peadr. Pavla Koláře, Ph.D., dle metody SPI - Strukturální Pohybové Integrace Mgr. Daniela Müllera a podle principů nadstavbového speciálu SPI - Herniace meziobratlového disku a bolesti zad prim. MUDr. Sylvie Musilové z Rehabilitačního oddělení Nemocnice Tábor a Mgr. Daniela Müllera z IQ Pohyb Praha.

CENA: Kč 1 800,- (12 lekcí po 55 min.)

Přihlášky u: Ing. Jitka Moulisová
mobil +420 777 044 137
e-mail zdravypohybCB@centrum.cz

Zdravý pohyb ČB

Informace na www.zdravypohybCB.cz

Určeno pouze pro občany města Hluboká nad Vltavou a městské části

HLUBOCKÉ sportovní hry

8. září 2018, 14–18 hodin registrace 13–14 hodin
Sportovně relaxační areál Hluboká nad Vltavou

DOSPĚLÍ	DOPLŇKOVÉ AKTIVITY
- minifotbal 3 osoby + brankář - stolní tenis - nohejbal - beachvolejbal	- pivní štafeta (dospělí) - minigolfový turnaj - boxerský úder - hod na rychlost - petangue - deskové hry
DĚTI	CENY DO SOUTĚŽE
- překážková dráha na kole - závody v pytích - hod na cíl - zatloukání hřebíků	- Volné vstupy do areálu - Dárkové balíčky - Pozornost od pivovaru - Nanuky a ledová tříšť od Algida
KULTURNÍ PROGRAM A OBČERSTVENÍ PRO OBČANY MĚSTA	
- živá hudba, pečené prase, pivo Samson - volný vstup do adrenalin parku Hluboká, Adventure golf Hluboká	- volný vstup do Špuntária, táborák s opékáním špekáčků - Malování na obličeje

Více info na:

www.areal-hluboka.cz

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ
PARTNER PRÁCE A ZAMĚSTNANOST

WELLNESS HOTEL
FRYMBURK

VODA
MOŘE
OCEÁNY

www.vodamoreoceany.cz

XV. MEZINÁRODNÍ
FILMOVÝ FESTIVAL

VODA MOŘE OCEÁNY

12.-16. 9. 2018
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

PROGRAM FESTIVALU

Středa 12/9/2018

HOTEL DIAMANT, Hluboká nad Vltavou, Sokolská 1339

17:00-18:30 Společnost Hvězdice: Kambodža - vernisáž výstav

Čtvrtek 13/9/2018

KINO PANORAMA, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974

- 8:30-10:00 Poslední nomádi moře / Richard Dennison / Austrálie / 51'
Magické hlubiny - Řeky a potoky / Pavel Jirásek / Česká republika / 26'
- 10:00-11:30 Jak spí zvířata v přírodě / Caroline Broussaud / Francie / 52'
Na vlastní nohy - Ostrov pokladů / Rudolf Havlík / Česká republika / 26'
- 11:30-13:00 Aghanashini / Ashwini Kumar Bhat / Indie / 41'
Řeka Nahanni / Jean Guillemet / Francie / 46'
- 13:00-14:30 Jablečné jezero / Ljubo Stefanov / Makedonie / 30'
Sri Lanka: slza Indie / Xavier Lefebvre / Francie / 53'
- 14:30-16:00 Divočina pod hladinou: Súdán / Balazs Lerner / G Zsolt Sasdi / Maďarsko / 50'
Nový koncept zachrany korálů v Mexiku / Vanessa Cara-Kerr / Německo, Mexiko / 20'
- 16:00-16:20 Království kaničů / Andrej Vojte / Slovensko / 18'
- 16:45-18:30 Václav Šilha „Antarktida - k branám ráje“ - vernisáž výstav a přednáška
- 20:00-21:30 Daniel Landa „Všenik“ - autorské čtení s kytarou

Pátek 14/9/2018

KINO PANORAMA, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974

- 8:30-10:00 Obr v řece / Bertrand Loyer / Francie / 50'
Magické hlubiny - Rybníky a přehrady / Pavel Jirásek / Česká republika / 26'
- 10:00-11:30 Diana Siswatonova „Paměť vody“ - přednáška
- 11:30-13:00 Mořský nomád aneb Expedice Zlato Bengálského zálivu / Corentin de Chatelperron / Francie / 52'
Magické hlubiny - Člověk a voda / Pavel Jirásek / Česká republika / 26'

- 13:00-14:30 Souboje v mořských hlubinách / Andrew Dickinson / USA / 44'
Strach má velké zuby / Miroslav Náplava / Česká republika / 23'
Velcí bílí žraloci ostrova Guadalupe / Vanessa Cara-Kerr / Německo / 8'
- 14:30-15:20 Tchaj-wan: ostrovní kráska / Xavier Lefebvre / Francie / 52'
- 16:00-17:15 Na vlastní nohy - Apokalypsa / Rudolf Havlík / Česká republika / 27'
+ beseda s Rudolfem Havlíkem a Ondřejem Vetchým
- 17:30-18:30 Diana Siswatonova „Paměť vody“ - přednáška
- 19:00-20:15 Lino von Gartzen, Luc Vanrell „Příběh Exupéryho letadla“ - přednáška
- 20:30-23:00 Divoká příroda Německa - Krušné hory / Uwe Müller / Německo / 44'
Moře života / Julia Barnes / Kanada / 88'

KOSTEL SVATÉHO JANA NEPOMUCKÉHO

Hluboká nad Vltavou, Masarykova

19:00-21:00 Modlitba za stvoření v duchu Taizé

NÁMĚSTÍ ČSL. ARMÁDY V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

21:00-22:00 Oceán - koncert

Sobota 15/9/2018

KINO PANORAMA, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974

- 8:30-9:00 Vzkaz z lodě / Andi Imam Prakasa / Indonésie / 18'
- 9:00-10:00 Vášeň pro planetu / Werner Schuessler / Německo / 52'
- 10:00-11:30 Planeta Česko / Marián Polák / Česká republika / 81'
- 11:30-12:30 Vanuatu - tajemství vodní hudby / Daniel Llewellyn / Austrálie / 48'
- 12:30-13:30 Magické hlubiny - Jezera a bažiny / Pavel Jirásek / Česká republika / 26'
Na vlastní nohy - Do hlubin planety Země / Rudolf Havlík / Česká republika / 26'

- 13:30-14:30 Souboje v mořských hlubinách / Andrew Dickinson / USA / 44'

14:30-16:00 Delfíní muž / Lefteris Charitos / Řecko / 70'

17:00-18:30 Po čem muži touží / Rudolf Havlík / Česká republika / 96'
- předpremiéra filmu za účasti režiséra Rudolfa Havlíka

PARKHOTEL HLUBOKÁ, Hluboká nad Vltavou

19:00 Ceremoniální večer, vyhlášení oceněných filmů za přítomnosti vzácných hostů festivalu

Neděle 16/9/2018

KINO PANORAMA, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974

9:00-14:00 Promítání oceněných filmů festivalu MFF Voda Moře Oceány 2018

GOLF RESORT HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Golfový turnaj MFF Voda Moře Oceány 2018

Místa konání

Hotel Diamant

Hluboká nad Vltavou, Sokolská 1339

Kino Panorama

Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974

Náměstí Čsl. armády

Hluboká nad Vltavou

Parkhotel Hluboká

Hluboká nad Vltavou, Masarykova 602

Rezervace vstupenek na produkcívmo@seznam.cz, tel.: 602 344 534

Všechny promítané pořady jsou v české verzi (titulky nebo komentář), nebo slovenském originálu.

Vstup na program festivalu je zdarma

Další informace na www.vodamoreoceany.cz.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

www.vodamoreoceany.cz

f Mezinárodní filmový festival VMO, Hluboká nad Vltavou

alšova země | cestou necestou
22. 06. – 07. 10. 2018
bechyně | mezinárodní muzeum keramiky

akvarelové prázdniny | teodor buzu | ladislav hodný
29. 06. – 30. 09. 2018
české budějovice | galerie mariánská

bydlet spolu | české kolektivní domy
20. 07. – 30. 09. 2018
české budějovice | galerie mariánská

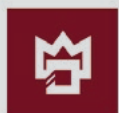
česká krajinomalba | ze sbírek pojišťovny kooperativa
20. 05. – 07. 10. 2018
hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

sympoziální keramika | 1966-2012
15. 06. – 07. 10. 2018
bechyně | mezinárodní muzeum keramiky

františek kupka | člověk a země
10. 06. – 07. 10. 2018
hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

petra krířová / pešková | křížová cesta
15. 06. – 07. 10. 2018
bechyně | mezinárodní muzeum keramiky

meziprůzkumy | sbírka ajg 1300-2018
intervence petr dub | naše galerie
hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

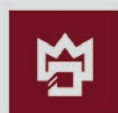
Galerie Knížecí dvůr – Aktuální výstava

11. 8. 2018 - 13. 9. 2018 David Janouch - plastika, Aleš Knotek - grafika

Nejbližší akce

15. 9. 2018 - 4. 10. 2018 Marta Tabery – kresby, Marta Taberyová – keramika

Vernisáž v sobotu 15. září 2018 v 16 hodin.

Mravenčí den

Sobota 8. září 10-16 hod.

Komentované prohlídky expozice Mravenčí hnízdo

začátky v 10:00, 11:00, 12:00, 13:00, 14:00 a 16:00

Zajímá Vás, jak vznikala unikátní expozice mravenců v naší zoo? Nebo jak obtížné a drahé je získat kolonii největších mravenců na světě? Který z mravenců pěstuje houby a který skladuje zrní? Jak bolí kousnutí od mravence střihače....To vše a mnohem více se dozvíte během komentovaných prohlídek mravenčí expozice.

Podivuhodný svět mravenců - 14:30 ve vzdělávacím centru

Mravenci patří mezi blanokřídly hmyz a setkáme se s nimi téměř na každém kroku. Avšak většinu života tráví ukryti v hnízdech, kde se starají o své potomstvo a vedou skvěle uspořádaný sociální život. Přednáška Vás zavede do podivuhodného světa mravenců, kde denně dochází k válkám na život a na smrt, kde žije spousta dalších pozoruhodných tvorů, kteří využívají mraveniště jako svůj domov, a kde má každý mravenec své pevně dané místo.

Poutavé povídání o mravencích od Pavla Krásenského.

Komentovaná krmení

- 10:00 vydry
- 10:30 lemuři
- 12:00 sovy
- 13:15 medvěd plavý
- 13:45 losi
- 14:30 rosomáci
- 15:00 vydry
- 15:45 sysli

Soutěžní kvíz o mravencích

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ZÁŘÍ 2018

	Oznamujeme všem zájemcům o rybolov na místním revíru Pískovna, že byl zahájen prodej třídních povolenek za skvělou cenu 500,-Kč. Tyto povolenky lze zakoupit POUZE v Infocentru Hluboká nad Vltavou Tel.: 603 329 881, piskovna.hluboka@email.cz
do 7.10. 9:00 - 18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Česká krajina malba“ / ze sbírek pojišťovny kooperativa. Na výstavě budou představeny různorodé podoby naší krajiny malby a její vývoj od doznívajících pozdně barokních tradic na počátku 19. století až po současné tendence na přelomu tisíciletí. Instalace prezentuje vysokou uměleckou kvalitu českých krajinářských škol jako významných autonomních výrazové specifických součástí evropského výtvarného dědictví a kulturních hodnot vůbec. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz
do 31.10. 9:00 - 17:00	Výstava / Lovecký zámek Ohrada „Zubří“ – výstava ukazuje historii zubrů na našem území od pravěku po současnost, odraz zubrů v naší kultuře, podobnou historii severoamerického přibuzného zubra – bizona, zajímavosti z jejich biologie i perspektivy jejich navrácení do volné přírody. Tel.: 387 965 340, 728 328 304, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
do 7.10. 9:00 - 18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie František Kupka „Člověk a země“, výstava představí soubor 106 fascinujících černobílých kreseb a maleb tuší, které jsou nepochybně Kupkovou nejrozsáhlejší ilustrací prací. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz
do 13.9. 12:00 - 16:00	Výstava obrazů / Galerie Knížecí dvůr David Janouch – plastika, Aleš Knotek – grafika. Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
1.9. 9:00 - 17:00	Voražský den 2018 / Lovecký zámek Ohrada Zaniklé řemeslo plavení pramenů vorů je hluboko zapsané v historii jihočeské krajiny. Národní zemědělské muzeum ve spolupráci se spolkem Vltavan připravilo na poslední prázdninovou sobotu celodenní program pro malé i velké: dřevosochání, historické fotografie voroplavy, přednáška o historii voroplavy, výtvarné dílny, jarmark a mnoho dalšího. Tel.: 387 965 340, 728 328 304, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
vikendy 8:30 - 18:00	Soutěž / Zoo Hluboká nad Vltavou V měsíci září budou probíhat v areálu zoo naučné soutěže pro děti o drobné odměny. Tel.: 387 002 219, info@zoohluboka.cz, www.zoohluboka.cz
2.9. 8:30 - 16:00	Pilsner Urquell Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Tradiční turnaj Plzeňského Prazdroje. Startovné 590 Kč, Green Fee 990 Kč. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfkluboka.cz, www.golfkluboka.cz
2.9. 12:00 - 15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně 590,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 – 12 let 275,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz, www.hoteldiamant.cz
2.9. 17:00	Filmové představení pro děti - „Úžasňákoví 2“ / KC Panorama Rodinka superhrdinů je opět tady, aby zachránila celý svět před novým padouchem... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
7.9.	IX. South Bohemia Classic 2018 Do Hluboké nad Vltavou se znovu vrátí stroje které psaly automobilovou historii. Devátý ročník mezinárodní setinové rallye klasických a sportovních vozů sem zavede více než 140 posádek z jedenácti zemí světa. Hodnotné skvosty začnou do města přijíždět krátce po 17:30 přes Záměstí ve směru z Hosina na náměstí Čsl. armády, kde bude umístěna tzv. průjezdní kontrola, díky které zde každé vozidlo zastaví. Vozy budou dále pokračovat k Zoo Hluboká a rybníku Bezdrev na další zastávku v Holašovicích. Tel.: 728 547 505, kacarovsky@ckmotorsport.cz, www.southbohemiaclassic.cz
8.9. 10:00 - 16:00	Mravenčí den / Zoo Hluboká nad Vltavou Na každého člověka na Zeměkouli připadá přibližně 1 milion mravenců a všichni vědí jako celé lidstvo dohromady, žijí zde již 140 mil. let. Co ještě nevíte o mravencích? To vše a ještě mnohem více se dozvíte během komentovaných prohlídek mravenčí expozice a během přednášky ve vzdělávacím centru zoologické zahrady. Tel.: 387 002 219, info@zoohluboka.cz, www.zoohluboka.cz
8.9. 13:00	Sraz rodáků a přátel obce Purkarec / Purkarec Sraz z výročí 666 let od první písemné zmínky. Akci zahájí slavnostní průvod. Proběhne slavnostní otevření hasičské zbrojnice se spolkovou místností i zehnaní zbrojnice, bude se sázet lípa a ukládat tzv. schránka pro budoucí generace, dechová kapela, prohlídka Voražského muzea, rocková kapela a mnoho dalšího. Tel.: 604 507 048
8.9. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Koncert - Jiří Korn a 4let v sále Alšovy jihočeské galerie. Předprodej v KC Panorama. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
13. - 16.9.	MFF VODA MOŘE OCEÁNY 15. ročník MFF VMO je soutěžní mezinárodní festival dokumentárních filmů, jehož cílem je prezentovat a ocenit filmová díla zabývající se světem slaných a sladkých vod v mezinárodním měřítku. Vstup zdarma. Tel.: 724 587 918, www.vodamoreoceany.eu

**15.9.-14.10.
12:00 - 16:00**

Výstava obrazů / Galerie Knížecí dvůr
Marta Tabery – kresby, Marta Taberyová – keramické obrazy. Výstava v rámci oslav 100. výročí vzniku české státnosti na Hluboké. Vernisáž 15.9. v 16 hodin.
Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz

**15.9.
13:00**

Slavnosti vína / Náměstí Čsl. armády
Vystoupení žáků 2. SZUŠ České Budějovice – keramické obrazy, Moondance orchestra M.Kumžáka, mažoretiky Tsairai, z.s., kapela Bonsai č. 3, cimbálová muzika Štěpána Hanuše. Doprovodný program: degustace vín, trh na náměstí, prodej burčáku, charitativní knižní bazar.
Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz

15.9.

20:00

Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie
Klavírní koncert – Slovanské tance pro čtyřruční hru v sále Alšovy jihočeské galerie. Benefiční koncert pro onkologické oddělení v Českých Budějovicích.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

16.9.

9:00 - 16:30

Festivalový golfový turnaj VODA MOŘE OCEÁNY / GK Hluboká nad Vltavou
Již 5. ročník golfového turnaje k příležitosti MFF VODA MOŘE OCEÁNY 2018. Hlavní cenou turnaje je 10denní zájezd do resortu Relax Bali pro jednu osobu včetně letenky na Bali.
Tel.: 776 826 376, recepcce@golfkluboka.cz, www.golfkluboka.cz

16.9.

17:00

Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou
Finálový turnaj na veřejném 9 jamkovém hřišti, hraje se o titul Mistra Junior Golfu. Turnaj je určen pro děti všech věkových kategorií a hracích úrovní. Startovné 100 Kč (zahrnuje svačinku během turnaje), Green Fee 199 Kč. Vložená soutěž o „Mistra Junior Golfu GKHNV 2018“.
Tel.: 776 826 376, recepcce@golfkluboka.cz, www.golfkluboka.cz

17.9.

19:00

Divadelní představení „Naši furianti“ / KD Zliv
V úpravě a režii Gerharda Voclicky ochotnický spolek Voselno, vstupné 100 Kč, možná rezervace na tel. číslo: 728 942 801.
Tel.: 728 942 801, info@kdzliv.cz, www.kdzliv.cz

19.9.

17:00

Cestujeme... / KC Panorama
„Gruzie“. Vyprávět bude Ing. Ivan Kubát.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

20.9.

19:00

Filmové představení „Démanty noci“ / KC Panorama
Filmové představení v rámci oslav 100. výročí od vzniku republiky. Obraz útěku dvou českých mladíků z transportu smrti za 2. světové války...
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

21.9.

17:00

Whisky & Kilt Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou
Turnaj na 18 jamkovém hřišti.
Tel.: 776 826 376, recepcce@golfkluboka.cz, www.golfkluboka.cz

28.9.

11:00 - 16:00

Den otevřených dveří / Golfový klub Hluboká nad Vltavou
Den otevřených dveří s golfovým trenérem roku v rámci projektu Evropský týden sportu. V každou celou hodinu proběhne golfová lekce pod vedením Pavla Ambrože – Trenéra roku 2016. Prohlídka hřiště, ukázka správné hry na jamce. Lekce golfu a zapůjčení vybavení jsou pro účastníky zcela zdarma.
Tel.: 776 826 376, recepcce@golfkluboka.cz, www.golfkluboka.cz

29.9.

20:00

Pouťová zábava s kapelou Globus / KD Zliv
Vstupné 150 Kč, rezervace stolů na tel.: 728 942 801.
Tel.: 728 942 801, info@kdzliv.cz, www.kdzliv.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

